Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Bạn nhớ xem Bình Minh mỗi ngày nơi trang 2 và 3 nhiều bài giá trị, hấp dẫn

1) Nhạc vào đồng quê — Bạn đã biết, hoặc nghe nói về kháng chiến chống Pháp, nên đọc thiên hồi ký đặc biệt này

2) Chùm nho uất hận — Danh tác của văn hào lừng danh thế giới J. Steinbeck do Cao Tùng dịch

3) Ai quật mồ Ô. Tổng Đốc? — Tiểu thuyết trinh thám lý kỳ do nữ sĩ NÀNG OANH lần đầu tiên sáng tác

4) Huyết y Kỳ thư — Tiểu thuyết Kiếm hiệp hấp dẫn từng ngày một do Hàn Giang Nhạn dịch thuật

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 385 • 3 đ. • Thứ Năm 7-12-1967

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HÀNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 25.505 — 24/195 — HỘP THƯ : 219

CỰU THỦ TƯỚNG NGA KRUSCHEV TỪ TRẦN ?

MẠC TƯ KHOA (UPI).— Các nguồn tin đều không phải của chính thống tiết xã UPI, cho rằng cựu Thủ tướng Nga xô Nikita Kruschev đã từ trần và các nguồn tin đó đã được nói : nguồn tin thân cận với gia đình ông Kruschev cái chính hàm thế lại ni.

Nguồn tin thân cận đó đã cho thông tấn xã UPI biết như sau : «Ông Kruschev chiều nay vẫn còn sống và tôi không có lý do để tin rằng có bất cứ điều nào xảy đến cho ông».

Các nguồn tin đều về cái chết của nhà cựu lãnh đạo Nga số 73 tuổi đường như xuất phát từ Ba Lê bởi Chủ nhật vừa qua và tin tức đó tới chậm. Mạc Tư Khoa qua các nguồn ngoại giao cũng nói các nguồn tin ngoại giao.

TỔNG THỐNG, THỦ TƯỚNG VÀ THƯỢNG VIỆN LÊN TIẾNG :

Chánh-phủ VNCH cực lực phản đối nếu thật sự có tiếp xúc Mỹ-VC

- Tổng thống Thiệu : Người Mỹ muốn làm việc ấy phải có sự ưng thuận của Chánh phủ VNCH
- Thủ tướng Lộc : Có lẽ các nhà ngoại giao Mỹ không thiếu sự khéo léo
- 2 Nghị sĩ : Nếu cần, Thượng viện sẽ yêu cầu Chánh phủ trả lời dứt khoát là có vụ tiếp xúc nầy hay không

SAIGON.— Nhân buổi lễ mãn nhiệm Quốc Hội Lập Hiến tổ chức trọng thể vào hồi 11 giờ sáng ngày 5-12-67 tại phòng khác tiết dinh Độc lập, trả lời câu nói của các đại diện báo chí Thủ Đô sẽ tin toà Đại sứ Huê Kỳ ở Saigon đã tiếp xúc với đại diện Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam ở Saigon.

Tổng thống Nguyễn văn Thiệu cho biết : « Nếu quả người Mỹ muốn làm công việc ấy phải có sự ưng thuận của Chánh phủ VN».

Trả lời câu hỏi khác Tổng thống Nguyễn văn Thiệu tuyên bố nói «Tôi VC Lê văn Hiếu nào đó, chính tôi đã được biết qua báo chí phát giác». Tổng thống cũng nói thêm : Lẽ tất nhiên chánh phủ chống tối cực lực phản đối việc tiếp xúc như đã kể nếu tin ấy là sự thật ».

Thủ tướng Lộc cũng đã cho biết cảm nghĩ riêng của ông là, các đại diện nước Mỹ tại Việt Nam là Việt Công đã lục vấn với giới ngoại giao Mỹ tại Saigon. Thủ Tướng lược đã không hiểu biết gì về tin này và chỉ cho biết là ông đã được phúc trình rằng « có quan Cảnh sát đã bắt được một cô gái bà Việt Cộng liên lạc với giới chức ngoại giao Mỹ tại Saigon ».

Thủ Tướng Lộc cũng đã cho biết cảm nghĩ riêng của ông là, các đại diện nước Mỹ tại Việt Nam là

xem tiếp 7 trang 4

Đại diện VC nói :

Không thể có tiếp xúc VỚI HUỆ KỲ LÚC NÀY

PARIS.—I đại diện của Mặt trận giải phóng MN là Nguyễn Tiến khi được hỏi về khả năng thương thuyết Mỹ-VC đã nói rằng những cuộc tiếp xúc không thể diễn ra lúc nầy «nhưng có thương thuyết nay không là tùy theo Hoa Kỳ ngưng oanh tạc BV và rút quân thì VC có thể tham gia vào thương thuyết hòa» ? Nguyễn Tiến trả lời là «Tôi ban Trung Ương của VC sẽ thảo luận việc đó».

Nguyễn Tiến cho biết sắp nhận những thông tin xã VC tại Paris và « với chỉ huy văn phòng này sẽ có những « cuộc tiếp xúc » ở bình thường ».

• HÀ NỘI (AFP).— Theo thông tin viên của AFP, tin tức sẽ đây cho biết Ông Hồ Chí Minh đang nặng lắm không đúng.

Sức khỏe của ông Hồ Chí Minh không có gì phải lo lắng, được giới thẩm quyền ở Hà Nội công bố hôm nay.

NHẬN ĐỊNH TÌNH HÌNH

NHÌN THẲNG VÀO GUỒNG MÁY chánh quyền hiện nay

Bài của LÊ HIỀN

XIV.— Giữa đị hóa thủ tục hành chánh để dân không mất thời giờ chờ đợi. Được công chức đi làm đúng giờ hay làm luôn cả chiều thứ bảy.

Đó chỉ là những vấn đề thể người» của việc cải tổ guồng máy hành chánh hiện nay mà thôi, một guồng máy không lấy gì làm hợp lý, hữu hiệu do chính thực dân, phong kiến lưu truyền lại. Từ trước đến nay, nếu thống thân nhận xét bộ máy chánh quyền, người ta có thể cho rằng chánh phủ nào cũng chỉ là «đầu cơ vọi, dết con chuyện».

Bộ máy ở cấp Trung Ương tới trăm ra, nặng nề, Trung khi đó, ở hạ tầng cơ sở nhứt là ở thôn quê, thì hầu có được mấy ông ấy lượng nhà nước để là cho dân ?

Rất cuộc, từ trên xuống dưới, Chánh quyền ở đâu đâu cũng chỉ là những «cái máy» ngồi đó để thâu thuế, để kỳ tên giấy tờ tốn người dân mang đến. Hoặc có thể những «cái máy» đó làm quyền hành để lấm khổ để» cho dân mà thôi.

Nếu muốn cải tổ toàn diện guồng máy, chánh quyền để lo những chuyện tích nước lợi dân, chúng tôi thiết tưởng chánh phủ phải có một chánh sách hợp lý sử dụng chuyên viên, cán bộ và công chức.

Nên phân biệt rõ, cán bộ có khác hơn, công chức và khi nào đã biến công chức thành cán bộ thì có thể bết quả công việc sẽ đạt tới trăm ngàn lần hơn.

Các Chánh phủ đã qua áp dụng chánh sách đó từ trước tới giờ như thế nào ?

Những kẻ kém thế yếu lực thì gần như « nuôi dưỡ » phải nuôi vụ ở những nơi nguy hiểm xa xôi, những chốn đảo heo hút gió. Còn người lại, những ai có vây cô cánh, có bà con phải, hay nhờ cậy chạy, thì không sợ là muốn cũng được về ngồi chốn phồ tại Saigon.

Đó là trong trong đang buồn cho những cán bộ và công chức xem may mắn, hoặc bị các đảng cướp trả liệt vào hạng «cùng đường» vì không chọn lại những lịch bất công của cấp trên.

Trong tình trạng đó, thì hỏi bộ con lòng đạ nào để phục vụ, khi cảnh bất công của đấy đẩy trong guồng máy chánh quyền.

Của tình trạng chuyên viên như thế nào ?

Chắc ai cũng thấy rõ, với hoàn cảnh kém mở mang như nước ta, chuyên viên rất cần và chúng ta cũng không thiếu chuyên viên, thiếu nhân tài.

Chỉ tiếc rằng, các Chánh phủ trước cũng như sau, mang nặng đầu nước bệ phái, không biết xử dụng chuyên viên đúng khả năng và không sử dụng bộ.

Các chuyên viên nào không thuộc phe đảng của ông Tổng, Thường, ông giám đốc là kẻ như ra rìa ngay, dù họ là người có tài, có đức.

Nếu không bị «đẩy» ra ngoài, thì họ lại còn phải gánh lấy những nhọc nhằn khác nặng nề hơn. Nếu họ còn được «ngồi lại trong guồng máy nhà nước, họ sẽ có những ông «sếp» dốt đặc, dốt tất vô tương, trực tiếp điều khiển.

Tôi nói trên không phải là những điều tưởng tượng đâu. Cứ đi một vòng các ngành chuyên môn, chúng ta sẽ thấy rõ nhiều cảnh bất công, bất phải ấy.

Nếu Chánh phủ mới không muốn đi bước những tiết xe đã qua, chúng tôi nghĩ rằng phải làm một cuộc cách mạng xã hội và cuộc cách mạng đó phải khởi đầu từ guồng máy chánh quyền và quốc gia.

Không đem thành trăng, cái lố, tiêu diệt nạn bè phái, thì chỉ là chán sẽ không đem lại gì mới lạ hơn các chánh phủ đã qua.

TIẾT LỘ VỀ BỨC THƠ CỦA TT THIỆU SẼ GỞI CHO ÔNG HỒ CHÍ MINH

T.T NG-V-THIỆU CAM KẾT NGƯNG OANH TẠC B.V. NẾU HÀ NỘI MUỐN TIẾN TỚI THƯƠNG-THUYẾT HÒA-BÌNH

- Chánh phủ VNCH chống lại việc tham dự của phái đoàn MTGPMN hoặc ở LHQ, hoặc trực tiếp với Mỹ

SAIGON (AFP).— Bức thư của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu gởi cho ông Hồ Chí Minh, đã đề nghị hòa đàm, có thể theo đó có lời hứa Mỹ sẽ ngưng oanh tạc BV.

Người ta được biết tin nầy do một nguồn tin thân cận của Chánh phủ Nam Việt Nam.

Bức thư sẽ không có đặt một điều kiện nào đối với chánh phủ Bắc Việt.

Bức thư chỉ nói đến không ý muốn thành thật của các nhà lãnh đạo Nam Việt Nam, để mở một cuộc đối thoại với Bắc Việt, nhưng không phải với MTGPMN nếu tiến tới thương thuyết hòa bình.

Bức thư cũng chẳng đưa ra một thời hạn để Chủ Tịch Bắc Việt Hồ Chí Minh có thể trả lời cho Saigon. Trong trường hợp có một sự trả lời tích cực, việc ngưng oanh tạc BV có thể sẽ được can thiệp thêm nguồn tin trên tiết lộ.

Mọi thương thuyết với những nhà lãnh đạo VC hội Chánh phủ VNCH bác bỏ, vì MTGPMN chỉ là một công cụ của chánh phủ Hà nội.

Tuy nhiên, giữa những cuộc gặp gỡ với B.V. có thể được dự trù và Saigon chẳng lại việc tham dự của một phái đoàn MTGPMN trong một cuộc thảo luận hoặc ở Liên Hiệp Quốc, hoặc trực tiếp với nhà cầm quyền Mỹ.

Nếu sự trả lời của BV tiêu cực hoặc trường hợp Chủ tịch BV Hồ Chí Minh từ chối tiếp nhân bức thư, Chánh phủ VNCH có thể sẽ bị bắt buộc tăng gia cường độ chiến tranh.

Không để cập đến đề leo thang quân sự, Tổng Thống Thiệu đã cho hiểu trong cuộc họp báo ở Đà Lạt là sẽ có những chiến pháp quân sự có thể được áp dụng. Đó là lời tuyên bố của Tổng Thống Thiệu với mọi ký giả, khi được hỏi sẽ có dự trù cho bộ BV hay không ?

Người ta chưa được biết ai là trung gian để chuyển bức thư đến chủ tịch BV Hồ chí Minh.

Các quan sát viên ở Saigon tỏ ra ít hy vọng về sáng kiến của Tổng Thống VNCH vì Hà nội sẽ từ chối tin tự do MTGPMN là đại diện duy nhất của dân chúng Nam VN và Bắc Việt không nhìn nhận Chánh phủ Saigon như là kẻ «đối thoại có giá trị».

Hoa Kỳ lại VẬN ĐỘNG LHQ GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ VN

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Các viên chức Hoa kỳ hôm thứ Hai cho biết một cuộc vận động của Hoa kỳ đối với hành động của Liên Hiệp Quốc về vấn đề Việt Nam, đã gia tăng trong những ngày gần đây.

Thâm ý bão chỉ Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ Carl Bartch đã tuyên bố khi trả lời một câu hỏi rằng ông không loan bao sẽ vận đề này.

Tuy nhiên, các viên chức Hoa kỳ khác tuyên bố rằng dường như Hoa kỳ sẽ đẩy mạnh Hội đồng Bảo An Liên hiệp Quốc để nỗ lực mạnh tìm một đường lối hòa bình và sự thiết đãi đi mạnh mẽ hơn bao giờ vì nhiều yếu tố.

Yếu tố thứ nhất là sự đồng thanh chấp thuận hội tuần trước của Thượng nghị sĩ Hoa Kỳ về một quyết nghị nhằm khuyến cáo Tổng thống Johnson thực hiện mọi sự lực hòa bình để lôi cuốn hành động của Liên Hiệp Quốc vì cuộc xung đột Việt Nam.

Một yếu tố khác là sự tiết lộ, cho rằng các đại diện của Mặt trận giải phóng Miền Nam (Việt cộng) đã thăm do Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc U Thant để yêu hạ tới Nữu Ước để tuyên truyền nhân danh cương vị của họ.

Tuy nhiên, hiện chưa có dấu hiệu sẽ bắt cứ kế hoạch nào liên quan tới một cuộc ngưng oanh kích Bắc Việt triển hạn.

Ngày 18-11 vừa qua, Việt Cộng đã tuyên bố các kế hoạch về một cuộc ngưng oanh kích vào ngày 18 Giáng sinh 3 ngày ngưng bắn vào vào dân nhân dương lịch và 7 ngày ngưng bắn nhân dịp Tết Nguyên Đán, khởi từ vào ngày 30-1 sắp tới.

Tuy nhiên, trước khi có lời loan báo của Việt cộng, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn Văn Thiệu đã cho biết công khai là chính phủ ông nghĩ tới những thể thức về các cuộc ngưng chiến ngắn ngày hơn là 24 tiếng đồng hồ nhân dịp lễ Giáng Sinh, 24 tiếng đồng hồ vào đầu năm Dương lịch và 48 tiếng đồng hồ vào lễ vào dịp Tết Nguyên Đán.

Các viên chức Hoa Kỳ thì nói rằng các đề nghị về hòa chiến đang trong vòng thảo luận với các quốc gia đồng minh. Nhưng dường như Hoa kỳ sẽ tạm hoãn các cuộc ngưng bắn ngắn ngày hơn do Tổng thống Nguyễn văn Thiệu đề nghị.

MỸ VÀ V.N.C.H THỎA THUẬN

Các cuộc hưu chiến nhân các ngày lễ cuối năm

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Hoa kỳ và Nam Việt Nam đã tiết thuận các cuộc hưu chiến ngắn ngày thường lệ trong cuộc chiến tranh Việt Nam vào những ngày lễ sắp tới.

Tình Hình CHIẾN SỰ Tại RạchKuông(MT)

ĐÁNH ÁC - LIỆT SUỐT NGÀY

235 VC bị hạ tại chỗ

★ HUỆ KỲ DÙNG PHI CƠ LOẠI TỐI TÂN NHỨT ĐỘI BOM BẮC VIỆT

SAIGON Nhiều đơn vị Bộ binh, Hải quân và Thủy quân lục chiến, KH đã tham gia 1 cuộc hành quân của quân lực VNCH trong ngày 4/12, nhằm bao vây 1 tiểu đoàn VC trong vùng đầm lầy chi chít sông rạch ở Định Tường trong vùng chân thổ sông Cửu Long, lực lượng chủ lực trong cuộc hành quân nầy là các chiến sĩ Thủy Quân Lục Chiến VNCH.

Cuộc hành quân nầy đã được ghi nhận là 1 trong những cuộc hành quân thắng lợi nhất từ ngày khởi đầu tan 1 quân lực gồm 500 tên Cộng sản thuộc Tiểu đoàn 502 V.C Chiến trường tuyến đầu Định Tường cách Saigon 106 cs về phía Nam, bắt đầu sáu đồng hồ 7g50 phút sáng khi lực lượng cộng sản lẩn trốn bên phía tây kinh Rạng bắn vào 1 giang đinh đang chuyển chở các chiến sĩ Thủy Quân Lục Chiến VN.

Cuộc giao tranh kéo dài 11 tiếng đồng hồ và lực lượng Cộng sản thấy khó trở tiếu, để lại trên trận địa 235 tên thiệt mạng. Ngoài ra lực lượng hành quân còn bắt sống được 6 tên khác, tịch thu 42 súng cá nhân.

Tham dự trận đánh lớn nầy, ngoài các cố lực lượng phòng binh, phi cơ khu trực phòng phòng vệ phi cơ trực thăng vũ trang.

Theo đài VOA thì phía Hoa kỳ có 13 người bị thiệt mạng và 128 bị thương, số tổn thất của Quân đội VNCH là 15 người chết và 51 bị thương. (TV)

Phi cơ Corsair tấn đầu quanh trực Bắc Việt

SAIGON.— Lần đầu tiên các phi cơ tối tân loại A.7 Corsair, có khả năng đem theo tới 7000 kí bom qua đã xuất phát từ hàng không mẫu hạm Ranger để oanh tạc nhiều mục tiêu ở Bắc Việt.

Các phân lực cơ nầy đã tấn công bằng phi đạn và bom nặng cho một cây cầu ở cách thành phố Vinh 24 cây số về phía Bắc.

XEM TRANG 3

Đêm hồi sinh

CÁC CẦU THỦ của đoàn cầu HuêKỳ DALLAS TORNADO

Trên : ANDERS FAGRI Trung phong, người Na Uy, sinh ở Oslo.

Dưới : JOHN PATRICK MOORE Tiền đạo, người Hoa kỳ sinh ở ST Louis.

THỂ THAO

CS NGUYỄN HỮU TRÍ NHẬM CHỨC TỔNG GIÁM ĐỐC THANH NIÊN THỂ THAO

SAIGON.— Giáo sư Nguyễn hữu Trí đã nhận chức Tổng giám đốc Thanh niên và Thể thao sáng 5-12 trong buổi lễ làm giao tại Bộ Thanh niên, do ông Đoàn bá Cang Bộ trưởng Phủ Thủ tướng, Đại diện Tổng quang chủ tọa.

xem tiếp 15 trang 4

NHIỀU H ƠN CẢ HỒI ĐỆ NHỊ THẾ CHIẾN

Mỹ đã thả xuống V.N. hơn 1.630.500 tấn bom

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter).— Theo con số mới nhất của Ngũ Giác Đài, Hoa Kỳ đã thả tại VN nhiều hơn số bom Hoa Kỳ đã thả tại ÂuChâu trong suốt thời kỳ thế chiến thứ hai, và nhiều gấp đôi số lượng bom thả trong chiến tranh Hàn quốc.

Theo những con số trên, những quân vụ hải quân Hoa kỳ đã thả 1.630.500 tấn bom xuống Bắc và Nam Việt, kể từ tháng hãy 1965 đến 15 tháng 11-1967.

Trong thời kỳ chiến tranh thế giới thứ hai, 1.544.465 tấn bom được thả xuống Âu Châu, 635.0000 tấn được thả xuống Hàn quốc. Số với 502.781 tấn bom được dùng tại chiến trường Thái bình dương, số lượng bom thả xuống VN nhiều gấp ba.

Đỗ 53 phần trăm bom dùng tại Vit i Nam đã được thả xuống Bắc Việt, số còn lại thả xuống miền Nam.

Hoa kỳ đã mất 1801 phi cơ, bằng 1 tá cơ mỗi 900 tấn bom thả xuống Hoa kỳ thiệt 1 chiếc.

Trong số 1.801 chiếc kể trên, có 973 chiếc bị phòng binh bắn và 828 chiếc ngã nạn nhân kỹ thuật và những nguyên nhân khác không phải do chính khoa.

Những con số tháng kể khác cho thấy có đến 100 cuộc Anh (độ 45, 36 đến) bom thả tính cho mỗi quyết vùng ở Bắc và Nam Việt Nam và con 12 tấn bom cho mỗi dịm vùng (xem : 1609 thước, 31)

ĐÀ NẴNG.— Hai chiếc trực thăng vũ trang của TQLC Hoa Kỳ đã bị nổ ở 1 ngọn núi trong tỉnh Quảng Nam, vẻ phía Đông Quảng Nam trong ngày hôm 5-12.

Đây người viên 1 chiếc trực thăng Huey đã chết, còn số phận của 4 người ở chiếc trực thăng thứ hai thì chưa được biết.

Cũng qua viên TQLC nói rằng ít nhất vào ít nhất 10g50 phút sáng qua vì bắn tiết xảy. Phát ngôn viên nói là 1 cuộc tìm 2 trực thăng nầy đã đụng nhau, những không nói rõ vì sự tác xảy ra tai nạn. (TV)

Ô. TỔNG TRƯỞNG NỘI VỤ RA CHỈ THỊ :

Đặt lên hàng đầu công tác tận diệt tham nhũng, bè phái...

- SẼ CẤP TỐC CẢI THIỆN GUỒNG MÁY VÀ GIẢN DỊ THỦ TỤC HÀNH CHÁNH...

SAIGON.— Trung Tướng Linh Quang Viên, Tổng trưởng Nội Vụ trong một văn thư gởi các cấp hành chánh toàn quốc đã nói rằng một trong những mối quan tâm chủ yếu của Chánh phủ là cải thiện cấp thời guồng máy hành chánh và giảng dị để nhân sinh quốc vì mọi mặt.

Văn thư nói tiếp rằng để cấp tốc chỉ trong đường lối của Bộ Nội Vụ theo đó bốn công tác quan trọng sau đây được thực hiện : cấp thời : xây dựng tinh thần và tác phong công bộ, cải tiến cơ cấu tổ chức và phương pháp điều hành tăng cường kiểm tra

xem tiếp 6 trang 4

Xe đò chạm mìn TÀU KÉO CHÌM

SAIGON.— Nguồn tin Quân vụ Việt Nam cho biết vụ Chương Thiện lúc 11g10 30 ngày 4-12, một xe đò hiệu Tân Mỹ đi chuyển từ Long Mỹ đến Đức Long trên tỉnh lộ 40 chạm phải mìn Việt Cộng tại 5 cây số Bắc Long Mỹ. Mìn nổ gây cho 6 thường dân tử thương và 6 người khác bị thương.

Tại Sa Đéc lúc 7 giờ 30 ngày 4-12. Việt Cộng đang xông nhà bắn vào xe ô tô đang di chuyển trên quốc lộ 4 từ Vĩnh Long đến Sa Đéc tại 12 cây số Tây Vĩnh Long gây cho một thường dân chết và sáu người khác bị thương. Địch thắng rút.

Ngoài ra Nhà Tiền Vận vừa cho biết có một chiếc tàu kéo bị chìm Vũ Lao trên sông Tiền Giang thuộc Quận Chợ Mới tỉnh An Giang.

Thắng cảo yêu cầu các thuyền chủ sắn cho thận khi qua lại nơi đây.

Ý đại diện VC nói :

Không thể có tiếp xúc VỚI HUỆ KỲ LÚC NÀY

PARIS.—I đại diện của Mặt trận giải phóng MN là Nguyễn Tiến khi được hỏi về khả năng thương thuyết Mỹ-VC đã nói rằng những cuộc tiếp xúc không thể diễn ra lúc nầy «nhưng có thương thuyết nay không là tùy theo Hoa Kỳ ngưng oanh tạc BV và rút quân thì VC có thể tham gia vào thương thuyết hòa» ? Nguyễn Tiến trả lời là «Tôi ban Trung Ương của VC sẽ thảo luận việc đó».

Nguyễn Tiến cho biết sắp nhận những thông tin xã VC tại Paris và « với chỉ huy văn phòng này sẽ có những « cuộc tiếp xúc » ở bình thường ».

CHUYỆN MỖI NGÀY

LƯỚI LÊ phụ trách

Sớm về Niết bàn

Trong ty bác sĩ Nguyễn xuân Chữ đau nặng và từ trần, ông Trần Lê quang Luật đã kể lại một «giai thoại» như thế nầy. Xin nói rõ đây là lời của ông xử Quan ông Vũ thoại lại :

Ông Trần Luật đến phòng điều dưỡng bác sĩ Nguyễn xuân Chữ Người đang nghỉ và nghe toàn tiếng rụng tinh. Một bà là các chậy thuộc như Ái Quang, Cán bên kia là các thầy thuộc Việt Nam Quốc Tuấn. Cả hai bên đều có mặt.

Kế rồi mọi xử Quan kết luận : «Chắc là hương hồn của bác sĩ Chữ sớm về cõi Niết bàn.

Chánh quyền dở ẹt

Chánh quyền dở ẹt. Đó là lời phê phán của thiên hạ khi đọc tin thấy mỗi loại thay đổi quan trọng.

Dở ẹt ở chỗ nào ?

Một đây Tân thủ tướng Lộc cho biết Chánh phủ đã chuẩn bị thay ông Tổng Giám Đốc Quan Thuế từ trước, nhưng nào chỉ đã khai tên lên tả cái nữa,, Quan Thuế, mới có sự thay đổi.

Bây giờ cần những nơi khác nữa, Nếu Chánh phủ có dự định «hàng» ông tại nơi nầy nên vội... tham nhũng, thì cần nắm trước đi, đừng để báo chí rồi tới nữa mà kịp gỡ.

Chẳng lẽ chánh quyền có biết nhiều nhau, vừa an ninh, tính bác trong tay mà chỉ «hành nhau» hàng bao chí cao ngày.

Người ta thường ta nhỏ nhau rằng, muốn thăm tham nhũng ở cái đô Saigon nầy, chỉ cần nắm vài cái «gốc» thôi là phăng ra tới ngọn ngành. Biết bao vụ thăm nhũng lây trời nắm ở cửa miệng thiên hạ.

Cần đó ở chỗ nào nữa ?

Cái điều tra thăm nhũng ở đã T.V. đây. Mới ông Giám đốc đài trình bày nội vụ là một chuyện hay.

Nhưng quan trọng hơn nữa là phải bị mặt mũi mấy thầy mấy cô thấy kỉ lắm, mấy anh lon ton tay phải lương «ba cọc ba đồng» kia. Chỉ chẳng là biết nhiều chuyện rất đáng trời, vì bộ sẽ nói thẳng bằng cho mà nghe. Vì bộ có vạc mặt ai trong đó đâu.

Tuy nhiên, nhờ giữa cái chuyện «xấu bí mặt» đó, giữ nhà con giữm cho bộ.

Khan...vi la

Nghe nói, từ mấy tuần nay, Bộ Tài Chánh đã phải hỏi... điều đâu về cái mảo tìm nhà cho các ông Tổng Trưởng. Thủ Trưởng và Giám đốc.

Các ông nầy có quyền «thay nhường», hiện kim và hiện vật mà!

Đâu có bao nhiêu lý đâm thắc cái hiện nay có bao nhiêu ông được quyền ở nhà nước ? Đông hơn trước nhiều.

Ngành nào, bộ nào càng có nhỉ mở rộng ra. Chỉ riêng Bộ giáo dục có 5 ông vừa Tổng Trưởng vừa Thủ Trưởng, chưa kể Tổng Giám Đốc.

Thậm chí, có một ông Tổng giám Đốc vừa nhậm chức, vì «đang ở xử lại» đến SG không nhà ở đành tá túc nhà mới người bạn là cựu ký viên.

Vậy thì xử mảo có thể đang lâm vào cảnh khan viên đang hơn, nhưng là viên nhà nước.

DIỄN ĐÀN BẠN ĐỌC

MỘT NỮ PHẬT-TỬ DO CHÍNH TH. TRA TÂM CHÂU QUI Y gởi tâm thư cho Thượng tọa

Saigon ngày 28 tháng 11 năm 1967

Được tin Thượng tọa THÍCH TÂM CHÂU Giáo hạnh Thượng tọa Ca Diệp Thanh Đô từ chối TT ngày 15 tháng 7 năm Giáp Thìn tại Chùa Từ Quang.

Tôi hiểu Thượng Tọa Sau khi con cọp nuôi xổ bao mà T.T. đã rày ông đã miệt thị Đức Tăng Thống vị lãnh đạo tối cao của GHPGVNTN, tôi thấy con nhỏ gặm xương mà con ôm ngày, biếng nhác ngủ.

Và thế đã nhiều ngày qua đến đây ngày đại đức bức, tâm thư này, xin mang TT thư tới cho.

Thượng Tọa đã đọc qua nhiều bài chỉ mà trong đó có báo Chánh, đến ngày 25-11-67 số 873 của một tờ Biến Việt đã cố sức nói lên nguyên bản của T.T. (Nội dung T.T. miệt thị Đức Tăng Thống và Giáo hội) và báo Bình Minh ngày 27-11-67 số 376 bài của ông Chân Như Đặng ký Kính sát Đạo Phật đồng tên trong khoa học để sát cùng ông đường cô gái Cao Tuấn Mỹ đăng hiệu TT có xem nghĩ gì, sau khi đọc 2 tờ báo, trong tâm của TT có cần rút không ?

xem tiếp 5 trang 4

Nhạc vào đồng quê

Hồi ký đặc biệt thời kháng Pháp của cựu sinh viên KHAI PHONG

Miền Nam bắt đầu kháng Pháp, Song song với tiếng súng nổ dồn reo, tiếng hát hùng hồn vang dội cùng khắp thôn quê thể hiện mọi mối, e thiêng, âm nhạc ấy có mãnh lực phi thường, nó nâng cao đến tột đỉnh tinh thần dũng quốc, yêu non sông, dũng thời nó đánh phá được những bất hạt ấy-mỉ, cầu an của âm nhạc cổ điển đã thâm nhuần từ lâu tận xương tủy của dân tộc.

Âm nhạc đã cứu nguy dân tộc, đã giải phóng đất nước, đã nhập vào thôn quê từ bao giờ, trong trường hợp nào? Chúng tôi hân hoan đến muốn biết rõ giai đoạn lịch sử ấy vang ấy.

Một cựu sinh viên đã tham gia vào cuộc toàn dân kháng Pháp sẽ thuật lại đầy đủ chi tiết trong thiên hồi ký sau đây.

Nếu cuộc kháng Pháp đã thành công do toàn dân, thì nhất định loại nhạc cất cách hùng hồn ấy đã đóng một vai trò quan trọng trong lịch sử.

(Tiếp theo)

Đăng chăm canh của các anh em dân quân, tiếng hát vẫn nghe vang vang:

— « Hãy hồi là đi quốc, run lên run lên đi, chúng bây đã gần ngày lụi vong... »

« Trong tối, toàn quân mà am thâm bỗ vậy, âm thầm giống hướt chết quanh mồm bông... »

P. xây qua hỏi bài anh thanh niên:

— Sao, các anh có thích cái điệu mới ấy không ?

Hai anh đồng thanh đáp :

— Thích lắm chớ, nghe thiệt là hăng mà lại không có ai dạy, Anh ở lại dạy tụi tôi hát đi.

Tôi hăng hốt thức vào hàng P. và xi vào tai :

— Tôi lấy ông, ông đừng nhọc lời nghen ! Ông mà ở đây, thêm mệt bài hát nữa thì không biết sao mà tôi Cà mau hay chưa !

P. là một nghệ sĩ nên có thể bỗ tết cả để ở lại dạy hát ! Tôi biết lắm nên chạn đầu trước.

P. đáp :

— Thôi đi bạn. Bây giờ mấy anh ráng học thuộc bài «Đoàn quân mà» nầy đi.

Lúc xuống tàu, một P. nở như hoa.

— Khoái quá ! Đây là lần thứ nhì mà tôi thấy... hài lòng. Lần thứ nhứt khi ở Tây Ninh đặt xong các bài ca mang tiếng trong «Tục lụy» thì có những năng... tiền để hát. Lần nầy viết «Đoàn quân mà» lại gặp đoàn quân mà hát trước nhứt !

— Nhưng chắc chắn là ông «hái lượm» lắm trước hơn lần nầy ?

— Đã quá ! Cứ phọc mà !

Đêm cùng khuya. Trao đổi nhau vài câu nói rất không tối nên lặng đề nghe... tiếng nói của anh u.

— T. ơi !

— Gì ?

— Dậu sao mình cũng đã thông được bài «ca» cổ phải không ?

Tôi tỉ vẻ hỏi nghi :

— Chưa chắc, ông ơi ! Ngay đến việc ca «cách mạng» mà mấy hôi nầy con cũng điệu vọng cổ thay ! Tôi sợ chưa gột sạch được cái «tai ngu-ỵ».

Tiếu đã Camau vào lúc nửa đêm Thành phố đang ngủ. Những làng đan điền đã, theo đường bờ sông sáng lơn có bao giờ.

Đây là thành nhỏ cuối cùng của miền Tây Nam bộ chìn giữ được nhà máy điện.

Trên các con đường rầng tanh, thỉnh thoảng những đoàn thanh niên đi tuần hát lên một bài bợp xướng để phá im lặng.

Thường thì người ta hát bài «Lên đàng» «Nam tiến »... Nhưng chỉ có bài « Giải phóng » là được điều tả đúng với ý nghĩa của lời ca. Có nhiên, vì nhạc điệu thì đã sai lạc đi nhiều.

« Tám mươi năm sống đời tối tăm. Ta đứt tay...

Quyết kế lại phục tự do ! Quyết rửa sạch hận thù. »

Nghe những chữ trong bài hát được nện mạnh và gần thành những tiếng... hé : anh P. thích lắm :

— Bài hát chiến đấu phải là như vậy mới được.

Còn tôi thì nghe hát trật âm điệu trong lòng có buồn buồn sao.

P. cười :

— T. giống thằng Khẻ đây. Mới lần đầu chơi với tôi mà Khẻ nó nghe ai đâu trật đây là nó nhảy lòng dòng lên và thích quá. Nhưng nó đã phải cho rằng I Nhung nầy đó phải nhớ rằng khi nhạc của chúng mình mà hát sai đi mà phải cũng tại mình. Chẳng hạn, câu nhạc của rắc rối quá, nhạc thức điệu luyện hay bỏrôm quá, không hợp với tính thần giáo dị của Cần chung.

— Thế ra ông hay rằng, những bài của ông đến đặt sai và hay cả vì tôi của nghe dân chúng bắt đồng lắm nào ?

— Biết đâu ?

— Ông nhạc sĩ mà nói nghe... thối chí quá. Hoặc giả ông là nhạc sĩ, phải lựa chiều chớ.

— Thế thì tôi bảo rằng dân chúng là nhạc sĩ.

— Thôi ngủ, ông điên rồi !

Anh P. nhìn tôi cười như chế diễu :

— Cạo cho thành kiểu lắm. Cạo đã nghe những câu bỗ, những câu hát ở thôn quê chớ ? Nhạc điệu có lắm chất tân bỷ, nhưng có ai đề tâng biết «gamme» biết là do sol rê gì đâu ?

P. nói với một giọng rất thành tật khiến tôi tất đắc nghĩ ngờ những «giá trị» về âm nhạc hiện hữu.

(Còn nữa)

VƯỜN HOA MUÔN SẮC

KHOẺ, TRẺ, ĐẸP CỦA BẠN GÁI

Bộ ngực khoẻ

Bộ ngực khỏe nghĩa là ngực cao phải nở nhô ngoài cho vừa đúng và cao. Trong trăm bà gái nào có bộ ngực như trên chúng ta — đâu là bạn gái không ước ước kiểu tác thân khen và mong muốn được như vậy, nếu ta có bộ ngực kém như cái đồngbỗ ở mé ao, bộ nhô hoa nhỏ nhẹt, «chịu xuống như một bọc rái tiền» không ?

Nếu bạn nào «ế phốc» có bộ ngực như vậy chắc là rầu thối ruột ! Rầu vì kém đẹp, vì thiếu sức khỏe — có thể mắc bịnh lao phổi là khác — vì «ế» vậy, bạn đã chẳng lâm gì đặc lực cho gia đình và xã hội, vì kém sức khỏe là không hăng hái làm việc hoặc làm việc mau mắn, mau thoải, rồi bị quan, tự ti mặc cảm, rầu buồn, đã dưỡi, lại mau già ! Để là chưa nói đến sự ảm ảnh thường cho hạnh phúc gia đình của bạn...

Nương việc « làm lại » bộ ngực mạnh khoẻ, bạn hão vệ cho nó, nếu nó mạnh khoẻ sẵn, các bạn lại thêm bổ mạnh, phát triển thêm nữa đến, mà chỉ đúng vật giả tạo cho bộ ngực mà không cần trọng đến « thực lực » của nó !

Chỉ có một bộ ngực khoẻ tự nhiên mới khỏi đầm lao bền mà thôi, chính thuốc giải phóng, thuốc thuốc cho vú lớn, hay đeo vú cao su thì chỉ là tạm thời, giả tạo, mà đôi khi lại có hại là khác.

Muốn bảo vệ và cứu vãn cho bộ ngực đẹp đầu sức khoẻ như đã nói ở trên, các bạn hãy tập thể dục ngày tự tôn con gái.

Thể dục thật là giản dị, ít tốn thì giờ mà đem lại cho ta vô cùng ích lợi.

Đây, bạn hãy bỏ ra 15 phút vào buổi sáng, 15 phút vào buổi tối, trước khi đi ngủ, đầu đầu giản đơn để hô hấp và tập thể dục cho bộ phận đó.

HÔ HẤP— Hơi thở cung cấp dưỡng khí cho máu hưyết trở nên tinh sạch, cơ thể khỏe để được vững trắng, thân kinh bị được vững chắc điều hòa các hạch tuyến, cung cấp khích khích tố cho cơ thể bạn sẽ được trẻ trung, xinh đẹp.

— Trong lúc đứng, ngồi hoặc nằm, lấy hơi thở vô bằng mũi cho đầy, chăm chăm đưng cho phổi đoạn thở vô cho sâu. Trong lúc thở, thốt bụng lại và ngẩng đầu lên, ưỡn ngực ra trước cho cao lên.

— Lấy hơi thở vô đầy phổi rồi, nếu hơi ít giữ trước khi thở ra. Thở ra chầm chậm bằng miệng trong khi thốt bụng lại. Đưa tay dưới rạng lên dễ dưỡi hơi ra cho hết. Rồi hãi thở vô...

— mỗi lần thở đếm 10 hay 15lần hay nhiều hơn tùy khỏe hơi ít hay nhiều.

Bạn đứng mà thở thì tốt hơn. Đứng trước cửa sổ hay sân lộ thiên cho có nhiều không khí. Đứng thẳng, hai chân đụm lại, hai tay rạng ra sau mông. Lúc thở vô, bạn nhớn gót lên mới chớt theo đà thở vô.

KỲ SAU : Làm cho sắc, nở các bắp thịt trên ngực.

CÔ ÍCH CHO EM

Bộ sách dài nhứt thế giới là bộ nào ?

Theo tờ báo «Pourquoi Pas» (Tại sao lại không ?) ở Bỉ xuất bộ sách dài nhứt thế giới là bộ sử kể trận Nam và Bắc Mỹ phân tranh. Bộ sử gồm 110 quyển lớn và phải nhiều tác giả soạn trong 10 năm mới xong, tốn phí lên đến 14 triệu Mỹ kim.

Nhưng đâu phải bộ sách đã dài nhứt thế giới lâu ! Bộ sách dài số đề cách viết vào đời Khang Hi nhà Thanh ở Trung Hoa xuất từ năm 1662 đến 1722, dầy 60 năm mới xong. Bộ sách nầy gồm 5000 quyển, nghiên cứu về trời đất, về loài người, cây cỏ, kim khí. Có bao cả về triết lý sử.

NỤ CƯỜI THÀNH THẬT

Cô gởi thơ mà !

Một em bé đi học rất mừng khi có với cô giáo :

— Thưa cô, mẹ con mới đẻ cho con một đứa em xinh lắm !

Cô giáo lộ vẻ ngạc nhiên :

— Ủa, sao em nghe nói bà con đi ngoại quốc mấy năm cay mà. Em bé quả quyết :

— Dạ, ba con không có ở nhà, nhưng tuần lễ nào ba con cũng cởi thư về.

Vật gì không tan trong nước ?

Cô giáo hỏi Bé Hai :

— Con kể cho cô nghe coi vật gì để trong nước mà không tan ?

— Dạ, con cá ạ !

CƯỜI ĐỂ SỐNG

Thù tục

Làm sao sinh sống ở Saigon ?
Khi có bên mình một «lẻ» con.
Chị muốn làm đa, xin mở quán,
Cô phê, bù lưu... phất nào đen

Đơn chỉ gởi rồi mấy tháng nay,
Xin xâm, xâm tết, chỉ cot ngày.
«Vui tươi ! Lợi sống nghề lương thiện»
Có lẽ công quyền cũng giúp tay !

Chào hỏn một thắng, chị... rung rinh !
Chợt có điều tra sở vệ sinh.
Cô cuộc xét xem Ấp Kỹ thuật,
Cố nhiên có... cảnh sát Đô thành.

Chị lo «mình sự họ quên mình !»
Mới tạm tuần hơn, đã hoảng kinh.
Chuẩn bị khai trương vào trước Tết,
Tương lai chừng có vẻ... xinh xinh !

Ở hay, chị ấy bồng... không cười,
Lại đưt mà qua khoi thăng mười.
Gỡ lịch tháng sau : mười mới đến,
Mới chỏ... nằm thăng rưỡi, mà thôi !

Chị ấy tìm tòi khắc bề bàng
Tsi bên an ủi : Chị đừng than.
Lân sau chỉ muốn làm mau chóng,
Thì đừng «ba tầng, - mở tiệm vàng !

TẾ NHỊ

GIẢI THƯỞNG CUỘC THI TRUYỆN NGẮN BẠN TRẺ

Truyện chọn đăng SỐ 45

Vòng lưng cuộc đời

— TRUYỆN DỰ THI SỐ 177 — — Tác - giả — SALINH

XIN CHẤP NHẬN ĐỜI SỐNG NÀY, VỚI MỌI BỔ BUỘC PHỊ LÝ : VÌ HƠI THỞ LÀ ĐỜI SỐNG MÀ VÒNG LƯNG CUỘC ĐỜI CHỈ LÀ NHỮNG NĂM MỎ ĐÈ CHÔN VÙI ĐỜI SỐNG

Họ định đầy tôi ngay mất hộ như vậy sao. Tôi là người hay chỉ là mẩu gỗ nhẫn trụi hoặc tôi là một bộ xương hở đặt vào cần phòng nầy. Cần phòng mà tôi cho là một viện bảo tàng cổ hũ mà họ là những người khách xa lạ nhìn tôi đờm ngó. Tất cả những người trong gian phòng nầy họ đều tò ra cảm lặng và xa lạ với tôi một cách thật nặng nhọc. Tôi bỗ vẻ ngay hỏm đó. Bây giờ mọi quyết định tôi không có quyền, tôi không bảy tỏ được ý muốn nữa...

Đó là một ngày đầu tôi xin làm thư ký cho một tư sở. Cuộc đời này tôi đã trả giá quá nhiều nhưng không đánh đổi được những thỏa mãn, những mãn nguyện khát thèm... Buổi chiều mưa xối xuống thật vội,

Ngồi thu nhỏ trong một quán nước ngay góc phố với ly cà phê đen hơn buổi chiều. Ngày cho đọng mắt tôi thấm thì khôn nạn. Đêm nghe lòng đau nhói cộn. Mấy câu thơ. Thôi đừng nhớ đừng nghĩ nữa. Hứng ơi ơi mày đã chết rồi, mấy sung sướng chưa hay mấy vần cho phần uất ? Hôm đưa dám tang mày ba mà mấy nhân tao khóc ngất — mấy có thấy không ? nguyên rủa chiến tranh. Bà lau nông hai hàng lệ tiễn sốt phần bây vói tao mấy không đáng chết.

Có phải vậy không hả Hứng ? Đáng lẽ mấy phải ở lại để nhìn một công trình đáng đẳng hãng mấy chục năm mà những người trẻ đã dự vào xương máu... Bây giờ tao biết rằng tiếng nói của mày chợt tắt giữa chừng lúc mỏy nhập cuộc...

Một cấp nhân tình đu nhau trong chiếc áo mưa đi vào quán. Người con gái có đôi mắt buồn tượng thành, mái tóc sũng ướt. Bỗng dưng tôi chợt liên nghĩ tới Mĩm đứa em gái của Hứng. Tôi nhớ hồm tối tới nhà Hứng. Mĩm ôm chầm lấy vai tôi khóc ngất bao tin ? Anh hai em đã chết rồi anh Hứng ơi ! Tôi hốt hoảng vừa sững sốt lần thứ hoàng nhớ ngày lâm một người nào đó đã chết không phải Hứng. Hứng chết thiệt à ? Sao em biết ? Mĩm nói trong tiếng thổn thức tức tưởi : Một người bạn của anh về bảo tin.

Tôi lui lại kinh hoàng như thông thấy một vật tốt lạnh ta vô mặt. Tôi quay mặt lại nhìn đi một nơi sâu tận cùng tâm não. Mới hôm nào Hứng vẽ phép nó còn đùa với tôi.

— Mấy có muốn làm em tao không, hả Hứng ?

Tôi nhìn nó cười.

— Nghĩa là mấy muốn tao cưới Mĩm em gái mấy ?

— Ờ, mấy chịu không ? Tôi nói tao nghèo quá vá lại tao long bong thất nghiệp hoài ! Hứng dơ tay lên.

— Tao biểu bà già «bao» mấy dừng có lo.

Lúc đó tôi chợt giựt mình và tự nghĩ tôi đã thấy gì nơi đứa em gái của Hứng. Tôi cũng nhận được rằng Mĩm duyên dáng nhỉ nhảnh, khuôn mặt đôi lúc có một thoáng gợn buồn tôi nghiệp. Mỗi lần tôi đến chơi Mĩm thường trò chuyện thật đề thương với triền mối ngất thăm. Mĩm hồi tôi có xuất bản được tập thơ nào chưa.

Tôi nói nghèo quá tiền không có ăn lấy gì xuất bản và lại thơ lúc nầy xuất bản là năm chắc «cái cáng» bỏ tiền xuống biển vô ích.

Thời buổi tiền rẻ mà khó sống. Đó là nỗi bi đát mà tôi cố đầy đưa ngộp hơi.

Đất nước này như một vùng thường có bão xuất hiện... Tôi đứng lên chăm lại điều thuốc gói tính tiền rồi bước ra đường. Mưa vẫn còn lác đác lạnh.

Mấy vũng nói trắng lốm đốm trên mặt lộ, tôi chăm nhìn không muốn nghĩ đến những gì khốn nạn.

Mới hôm tuần trước chiếc xe đạp của tôi đã bị gãy cổ vì rớt xuống ổ gà.

Cũng may tôi chỉ bị trầy trựa sơ sài, thật đề giận ! Mấy hôm nay bị cảm sổ mũi nhưng tôi vẫn thường thích đi trong làn mưa nhỏ kéo dài từng hơi thuốc lá sáng khoái...

Ngồi nhà rách bướm ở vàng sa lệ heo hút như mặt cần phần bày ra cho tôi. Thấy tôi bà già hỏi đi đâu cả ngày nay ? Tôi chán nản yên lặng xuống bếp lục lọi tìm thức ăn.

Món ăn thường xuyên vẫn là rau muống luột, cá kho mặn. Muốn khóc. Nhìn tôi ngồi ăn bà già bước lại gần dặn cao ngọn đến hỏi tôi hay tin gì chưa.

Tôi ngừng đủa nhìn lên đôi mắt sâu hút của bà già ngơ ngác.

— Chuyện gì đó mà bà ?

— Chú tư em ba mấy đó. Ông về hồi chánh rồi, chịu không nổi.

Bỗng ba tôi lại chập chờn hiện về thiều não. Ông đã chết hồi năm 45 mất xác...

Bên lặng nhìn thất lâu chủ tôi, bây giờ ông đã già, đôi mắt vẫn còn sáng như một niềm hi vọng cuối cùng. Sao tôi không g được một niềm tin như chủ.

Sao lúc nầy tôi chán nản hơn chú giữa cuộc sống lạc lõng nầy. Người dân ông thứ từng lăn khỏi thuốc.

Hồi sáng tao có qua bên mấ mấy. Đạo nầy làm gì, còn đi học không ?

Tôi nói nghỉ học lâu rồi chú. Hiện giờ thất nghiệp lăng nhăng như một con chó dói vất vưỡng ngoài phố. Hình như có tiếng chú tôi thở ra.

Tôi hỏi chú về đây có định làm gì chưa. Người dân ông gỡ mẩu thuốc tàn trên môi chậm lại điều khác.

(Còn nữa)

Tác giả hoàn toàn chịu trách nhiệm về sáng tác phẩm của mình,
Truyện ngắn dự thi phải là tác phẩm chưa đăng báo nào.
Mỗi tác giả bài «Vòng lưng cuộc đời» ở SALINH đến tòa soạn lãnh tiền nhuận bút 200đ. thai trăm đồng như đã ghi trong điều lệ mất ngày (Trong giờ làm việc trừ Chủ Nhựt).

Camtinh của bạn

HAY LÀ 1.001 CHUYỆN YÊU ĐƯƠNG NỒNG NÀN

o Hồi kỳ dành cho những người đã yêu viết...

NGƯỜI YÊU TÔI LÀ ... « MA »

Hồi ký của mệnh phụ TRẦN THỊ BẤT HẠNH (Saigon)

L.T.S. Chúng tôi nhận được tập hồi ký chỉ có vài chục trang, viết cách vội vã, của người đàn bà không muốn cho ai biết tên thật, nhưng hứa là sẽ chuyện rất Sống Thực của đoạn đời linh ái mà bà cho là nồng nàn nhất của đời bà.

Vô đầy lời của Trần thị B.H.

(Tiếp theo)

Chắc có bạn ngờ vẳng... tôi là người đàn bà cuồng sinh lý, đem chuyện đục tình ra để đàn đúc các bạn. Xin thưa. Nhứt định là không. Vì chuyện sinh lý không phải là món hàng « quốc cấm ». Trái lại, trong thực tế, trong xã hội này nó là vấn đề phổ biến.

Mà hãng trăm ngàn gái điểm thường xuyên hành động ngang dọc khắp các giai tầng xã hội, Nhiều tác mỗi lớn, nhiều nhà đọc (giả) đã đi tìm bọ, lâm trò khi đầu đầu.

Ở đây, tôi muốn cùng bạn đi vào những vấn đề tế nhị, phức tạp để giúp cho những ai chưa rõ hình nghiệm để tạo cho mình một ý thức bổ mới, một luyện ái quan cho lớn khỏi những ý nghĩ thông thường.

Hãi tôi cho là nữ sinh, chính tôi cũng đã thác mắc về tình Yêu, mà muốn tìm hiểu, thì người ta lại nói lâm sao có thể định nghĩa được tình yêu.

Bây giờ, ra chạm thực tế, một thực tế phũ phàng đã phản chiếu tâm lý đội ngược nên tôi nghĩ rằng đã tôi lúc tôi có thể suy nghĩ về ý nghĩa của tình YÊU.

Người chồng giả của tôi đã kiến sinh yêu của cuộc thật. Ông ta cho rằng... sống giữa xã hội nầy, con gái cần gì ?

— Cần có chồng giàu, để hưởng

— Cần hưởng thụ thứ thứ thái những điều ăn ái ngôi vức tưởng tượng.

— Cần được đàn ông yêu yêu chiều, tăng tiu, quí trọng.

— Cần thoả mãn tự ái khi ra đường được mọi người cho rằng «cô ấy là «bà»..

Thực tình thì nhiều người đàn bà thoạt tiên chỉ cần có thế thôi. Nhưng sau một thời gian sống trong những điều mong ước đó đàn ra chán chường. Chuyện đó đã xảy ra cho nhiều người.

Tôi thấy có giống như một nước lớn đem vật chất nước cho nước bé đầy đủ mọi thứ, nhưng rồi nước đó, nước bé lại xì và lại nước lớn lo cho riêng... con người đau phải con thú đó bắt được cho ăn uống no nê phẩm rồi thì người người quanh năm.

Người đàn ông lâm chồng đối với vợ cũng thế. Người chồng bỗ mọ, ông không hiểu tại sao mình bỗ mọc sung !

Nước mạnh, giàu đi viện trợ cho nước nhược điểm không hiểu sao mình rủ bị chuỗi ?

Tôi là vợ, như một nước bé nhỏ Đang lý ấm tài yếu, thì tôi đến chết cho chồng tôi sống. Dùng nói gì lòng dòng, vì chuyện đó đã định nghĩ «tình yêu».

Nếu chồng tôi cường hiu, ngoài ý muốn của tôi, thì sự chung sống đã có mầm mống mâu thuẫn từ trong tâm hồn tôi lúc bước lên xe hoa.

(còn nữa)

EM GÁI HẬU-PHƯƠNG

● Phóng sự thời đại của cô ANH THÚY

3.— TỪ «TIẾNG TIẾNG... CỜI VỀ»

Anh Vinh ngày thứ bảng nơ xin anh về việc bà yên anh một tấm ảnh hoàng hôn mà anh chưa kịp cho — Anh vội chạy vào chế lấy cón lộng trong bao kiếm cho đẹp.

Bé phụng phịu không thèm nhạo. Anh nên sẽ mái bé cớ lấy trước khi chạy về nhà, bé nói cái «chu chiện » mà bé giận.

Bé hồng thích anh nói chuyện với chị Nhung đâu,

Anh xoa đầu bé, Bọn mà bé cười cười.

— Bé hồng cho anh chơi với chị Nhung à.

— Ừ, bé hồng hiểu đó.

Thế là bé chạy một mạch về nhà...

Cái gương mặt chị Nhung ngày xưa đã thương lắm sao, bây giờ nó đáng ở đó lắm sao.

Chị Nhung và anh Vinh. Anh Vinh và chị Nhung. Hai người là đôi bông... bé hồng lâm sao gộ cho ra. Bé cũng đành vậy.

Nhung khi ảnh của anh Vinh là thần tượng. Người tình lớn đến lên trong tâm não của bé mang gương mặt của Vinh. Gương mặt người hùng, người lý tưởng.

— Thế chó khác hoài hay sao ?

Có chú tịc hịch"nói một cái tợt ngồi dậy.

— Nói mà khéo lắm cái con khỉ khô gì. Chết là hết chuyện. Hơi sức nào mà buồn mấy. Ngồi dậy đi chơi với tao.

Nhông bước chân theo nơn rẩu ra rẩu rít trên đại lộ Lê Lợi Chiều thờ bây bẩt bao trai tàu gái lịch chen chúc nhau để kẻ vai cọ vế... bảiphố

Ở ở đây thân hoàng thì đi ơi. Sao mà lâm chuyện vẻ vời.

Chiều thứ bảy và sáng chủ nhật chợ Bến Thành hay của được gọi là chợ Quách thị Trang thiếu ba đua nhau sắm sang đủ thứ những người yêu nhau đều nhau đi trên con đường đầy rẫy mùi ẩm, đầy rẫy tiếng cười chen lẫn với tiếng rao hàng ngộ gió nỗ... con xây.

— É Tuyết, Linh tụi bây đi đâu đó.

Một bàn cay bếu xui ở Linh lại. Đang ngồn nghiên mấy sắp hàng trên lăng lăng. Bé Linh cau cổ quay lại.

— Làm gì vậy.

— Trời ơi đi bắt phố người ta gọi cho là nữa hả.

— Đi đâu vậy Nhung. Bé Tuyết hỏi :

— Thì cũng đi 'ắt phố như mấy cả.

— Hay tin gì chưa.

— Tin gì ?

— Sắp có cuộc thảo viếng mấy anh ở Tăng Y Việt Cộng Hòa đi không ?

— Chớ sao? Bây giờ đi cứ là mà vội mà không ?

Ba đứa con gái nắm tay nhau dung dăng dung đỉnh để cười rung bông nói nói...

Từ chuyện gặp chuyện ông giáo ư «cả lâm» mấy đến ông giáo ư ba gai ấy.

— É, tụi bây biết thăng Lâm Sinh viên khoa học không ?

(Còn tiếp)

Xem trang 3 : Rèm khuya trăng lạnh

tiểu thuyết của NGHIÊM-LÊ-QUÂN

Tìm việc

— Nữ sinh có bằng tú tài 2, muốn tìm việc làm hoặc dạy hắc để tiếp tục việc học. Xin biên thư về cho Khương, số nhà 5, hẻm 1, ấp Tây Ba, Trương minh Ký Gia định (nhờ chuyển giùm).

— Nam sinh Khoa học, nhưng con tại tư gia về Toán Lý Hóa tại Đệ Nhị trở xuống. Xin liên lạc với Ngọc, số 150/47 Yên Đỗ Saigon.

Diễn đàn bạn đọc...

(Tiếp trng trang 4)

— Hiện đời phúc hưt trang nghiêm sau sinh vô cùng lạc.

— Tất cả chư Phật đều do đay lâm cân bản mà được thành đạo.

— Đệ tử xin quy y Tam bảo phát nguyện đời đời thọ trì 3 quy y, 5 giới cấm, để trở nên người Phật tử chân chính.

— Bạch T.T. vì những giới luật trên con đã thành tâm phát nguyện trước Phật tổ trước Thầy, nên phải quy y cầu TĨ để cầu con vẫn giữ, mặc dù đã lâu lắc ý định gởi trả, nhưng không đến xảy phạm đến chiếc ta cả sa của Thầy, với cả nhân của T.T. tôi nói đã khác việc lắm, vì là đã con xin chịu lỗi, từ năm 1966 đến nay không bao giờ con dám bước chân đến Chùa Tổ Quan Âm và V.N.Q.T. không đến không phải cưu sự mặt thế lực nào, nhưng để tránh những cái chán, một cái chán mà con phải nhớ mãi thôi.

— Thật vậy (chiếc ấy không lâm được thầy tu) Trước Tôn TT cả khuyên đi tu khi ra đường gặp vì Phật tổ khi ra đường gặp vì Phật tổ, chính con đã tôn trọng và kính chọ. vì Tăng là tượng trưng cho đức Phật, mà bấy hết Phật tổ và vua chúa khắp thế giới phải tôn sùng.

— Vậy hôm nay TT đã nhiếp phục được thân khẩu ý của TT chưa ? tạo ra quả? thai Hiền chương phi phép 23/67 lại tổ nữ Tăng Thống, gây tang tóc cho Giáo hội TT con chưa hài lòng ? TT cho cho rãi truyền đơn khắp hang cùng ngõ hẻm tại thủ đô Saigon, ai khác Đức Tăng Thống, Hòa Thượng Thích Thiện Luật và những vị cố tiêu tăng Ủy Ban Bảo Vệ Hiến chương với những lời là trong truyền đơn không khác gì những lời công bố của TT tại VNQT.

Tại Hương cảng, cảnh người giàu và nghèo rõ rệt. Cạnh những cần nhà siêu xa những lều nhà ngày ngày của các tay đại phú cất trên đồi và ven bờ biển thì người ta thấy những lớp bùn gồ bằng vài bà bằng «tôn», không có điều kiện vệ sinh. 700.000 người hiện cho ở những chòi tạp chất bẩn, những vá bẩn, những nơi nhà siêu xa vô ở người dưỡng. Không 100. 00 người sống trên những chiếc thuyền. Họ không phải là hàng khá. Từ 5 năm nay đã tới 25.000 người lên ở mặt đất làm việc nơi những nhà máy.

Tuy đầu kiện vệ sinh ở không được như ý mong ước nhưng tại Hương Cảng, không có người nào bị đói. Người nghèo nhất cũng kiếm 1 tháng được 560 đô la HK và ở đây người ta thấy nhiều tay triệu phú nhỏ đầu hết.

Thuế đánh không cao, cho thể sinh lời dễ dàng, tình hình chính trị ổn định (đây là thời kỳ vượt khỏi Trung cộng gây rối). mức kinh tế vững vàng khiến ai cũng Thế giới chỉ n trành người Tây sống ở miền Đông Nam Á đã đem vốn về đầu tư.

Cuối 65 tới 74 năm hàng vì 301 chi nganh. Chiến tranh tại VN lại càng 1 m lực cho Hương cảng. Mức xuất cảng qua HK năm 65 tăng 47,o so với năm 64, tới 1 tỷ 700 triệu đô la HK.

Trung quốc cũng là một khách hàng quan trọng của Cảng Thơm. Biên giới giữa xứ ta bên và xứ Trung Hoa Cộng sản không bỉ đóng kín. Dân hai phía được đi lại thong thả. Đã trành nạn ngăn đóng đau, chính quyền thuộc địa đã định là một ngày chỉ cho nhập nội con số người trong đương với con số người đã qua biên giới sang Hoa lục ngày hôm trước.

Năm 1965, 456,681 người đã vượt biên giới tại Lowu (?) qua đó Tàu và 475.192 từ Hoa lục vào Hương cảng.

Con số người trên trành vào lên lắt ở đất TC không có nhiều và đã có Phong trào cách mạnh vào hòa cũng không tăng.

(còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiểu thuyết võ hiệp Trung-Hoa

HUYẾT Kỳ THƯ

● Nguyên tác TRẦN-THANH-VÂN
● Dịch thuật HÀN.GIANG.NHẠN

— 63 —

HỒI 16

HAI THẦY TRÒ HỮU THỰC VÔ DANH

Ngô Cương thản nhiên đáp :

— Danh không chính thì ngôn không thuận. Ngôn không thuận thì việc không thành. Có lẽ đưa văn bối lại thừa hưởng về công của tiểu bối mà không phải chịu điều hiệu gì cho đành ?

Yêu vương nói :

— Đó là lẽ gia nguyện ý như vậy.

Ngô Cương hăng hở nói :

— Nhưng vân bối không muốn làm việc gì trái với tâm nguyện.

Yêu vương trợn mắt lên chiếu ra những tia thần quang sắc bén khiến người ta không dám nhìn vào. Lão tức giận nói :

— Nhỏ kia ! Thế thì ngươi làm phách quá.

Ngô Cương không hiểu sự bài đáp :

— Vân bối nói vậy với cả trăm lòng thành thực.

— Ngươi cho muốlão phu nổi nổ hay sao ?

— Vân bối không có ý nghĩ như vậy.

Yêu vương tức quá lớn tiếng :

— Ngươi số học hay không ?

Ngô Cương vẫn một mực :

— Vân bối thật không muốn tiếp thụ.

Yêu vương nói bằng một giọng trầm trầm :

— Cha ! Thằng lỏi nhỏ tuổi ấy ngươi mình là dòng dõi Vô thánh thánh ra vô hạnh quá.

Ngô Cương rồi lòng ngạc nghĩ bối lại :

— Tào tiền bối cần cứ vào đâu mà mặt sát như vậy ?

Yêu vương nói :

— Ngươi thánh Quí Châu, trong bì đàn Vô minh, người đã không phủ nhận là truyền nhân của lão phu. Tên vật của lão phu cũng đã lọt vào mắt người ngoài. Hành vi của người lúc đó với thái độ người lúc nãy khác nhau xa quá. Ngươi thử giải thích cho lão phu nghe.

Ngô Cương cứng họng. Hồi lâu chàng thở dài đáp :

— Vân bối tự biết mình dưới tự, song không thể để mất sĩ, thanh và không làm nhục đến tiếng tăm của tiên phụ được, vì thế mà vân bối chẳng muốn qui đầu lâm nhân hạ bối có một ác Lão tiền bối đã có lòng hậu ái, vân bối xin tìm nguyên hạp nghĩ.

Yêu vương vẻ mặt bỗn hoàn lại bảo :

— Ngươi nguyện ý học rồi chứ ?

Ngô Cương đáp

— Đúng thế ! Nhưng vân bối có lời thỉnh cầu ?

— Ngươi cứ nói đi.

— Xin lão tiền bối đưa ra một điều kiện tương đối ?

Yêu vương giựt giọng hỏi :

— Sao ? Ngươi muốn lão phu đưa ra điều kiện tương đối ?

— Chính thế

— Điều kiện tương đối là thế nào ?

Ngô Cương thăng thắng đáp :

— Vân bối chẳng thể tiếp thụ và càng cần tiền bối mà khoát bào đáp. Xin lão tiền bối đưa ra điều kiện để sau nầy vân bối thực hành gọi là đền đáp tương muôn một. Có như thế thì vân bối mới khỏi áy náy.

Yêu vương cười hà hà nói :

— Thế thì tuyệt diệu hết chỗ nói ! Nhưi ôi ! ngươi nói vậy là hay lắm, nhưng có điều ngươi không biết tự lượng :

Ngô Cương đỏ mặt bẽn lẽn đáp :

— Đó là tức đã chỉ thành của vân bối !

Yêu vương lới :

— Thôi kia ! Bình sinh lão phu không cầu ai điều chi. Đã có cầu ngươi đi nữa thì phải là việc mà lão phu không làm nổi liệu ngươi có làm được không ?

Ngô Cương ngập ngừng :

— Cái đó...

Yêu Vương lại nói tiếp :

— Ít như lão phu bão ngươi đi lấy thủ cấp Vô lâm minh chủ đem tới đây ra mắt lão phu thì ngươi có lấy được không ?

Ngô Cương thấy lão hồi đáng tâm nguyện liền buột miệng đáp

— Vân bối thể làm cho bằng đi ạ.

Yêu vương gio tay lên hỏi :

— Thế thì hay lắm ! Lão phu bây giờ quyền lợi để lại đó sau nầy nếu cần sẽ nhờ ngươi thanh mạt lời nói của lão phu, bất luận, lão phu bão làm gì, ngươi không được thêm bớt. Ngươi đâm nhớ không ?

Ngô Cương thản nhiên đáp :

— Vân bối xin ưng thuận.

Yêu vương lại hỏi :

— Ngươi không hối hận gì chứ ?

— Vân bối quyết không hối hận :

Yêu vương cân dặn :

— Bất luận sau nầy điều biến thế nào ngươi đừng thay lời nhé ?

Chính thế !

— Thế là bất đầu từ lúc nầy ngươi sẽ lão phu một điều kiện.

— Phải rồi !

Yêu vương lại cân dặn :

— Nếu bây giờ ngươi của điều chi muốn nói, cũng đưa ra nói đi !

Ngô Cương nói lên trên cười hà hà. Tiếng cười của lão thô đột, lão đưa tay lên vuốt mặt mặt cái, lại tức điều thành người khác.

Ngô Cương hình hối lui lại ba bước rồi lên bậc ?

— Tế ra là lão gia đấy ư ?

Yêu vương chính là lão gia thần bí đã xuất hiện ở trong rừng hữu trước và bảo chàng cầm ngăn trăm đến nói Vô lâng không nhoáng đã đã thay đổi hẳn mặt mà chẳng biết cái cả thanh âm. Cây Diêu vương trâm cài vào người Tông duy Binh cũng đo tay lão.

Thế là bao nhiêu bí mật lại ra hết. Vy Tông duy Binh mượn danh hiệu lão để hàm dọa Phụng Đô vô giá và Phụng ma nữ lão hiệt Ngô Cương cùng Tông duy Binh kết hôi hoạnh để trong hồc cây, lão mày xuất hiện đặt ngôt.

Ngô Cương biết rõ mục đích của lão hoàn toàn chỉ vì muốn truyền vô kỹ cho mình. Nếu lão muốn đâu mạng tiêu hồn tử Tông duy Binh thì cả đến trăm tên Tông duy Binh cũng chết rồi lão.

Yêu vương tươi cười hỏi :

— Ngươi hối hận rồi phải không ?

Ngô Cương lắc đầu đáp :

— Không !

— Thế thì hay lắm !

Ngô Cương hỏi lại :

— Tại sao lão tiền bối lại bắt người mình hoạnh của văn bối phải cầm mình trăm ngày ?

(Còn nữa)

Tiểu thuyết tình cảm xã hội của Nghiêm Lệ Quân * Chương V ● số 68

— Ai đến day nói với mẹ là đã bắt gặp con tình tự với người ta ?

Cô ba lắc đầu :

— Mẹ không thể cho con biết danh tánh của người ấy ?

— Con có tình tự với ai đâu mà họ hỏi như vậy.

— Người đọc lại chuyện đó với mẹ là người đông tuổi. Không lẽ người ta bịa chuyện nói thêm, nói thừa.

— Mà con đi với anh Tiến, chớ đâu phải ai xa lạ.

— Mẹ chưa bể biết Tiến nào cả. Mẹ chỉ mới nghe chị Năm nói sơ qua về cậu đó hồi nầy, chớ mẹ chưa thấy mặt mày, chưa biết tính tình cậu ấy ra sao.

— Để hôm nào con đưa anh ấy đến day ra mắt mẹ.

— Đưa người ta đến day chi ?

Tuyết Vân hỏi lại mẹ :

— Hồi nầy, má nầm chưa cho mẹ biết vụ gì hết sao ?

— Vụ gì ?

Tuyết Vân ấp úng đáp :

— Anh Tiến... tình... a... Con xin thưa thật với mẹ, nghe mẹ.

Cô ba nhẹ gật :

— Vụ gì thì con cứ nói cho mẹ nghe.

Tuyết Vân cúi gằm mặt xuống vẻ thẹn thùa và nhỏ nhẹ với giọng ngập ngừng :

— Anh Tiến sắp cưới con... Anh nói với con... trong một ngày gần đây, cha mẹ anh sẽ lên lo... việc hôn nhân. Má nầm...

Cô ba Vinh Long nghiêm giọng chặn lời con gái :

— Họ đạm hỏi nào, hỏi hồi nào mà đòi cưới con ? Con không cha, không mẹ ?

— Xin mẹ để cho con nói hết. Dì dượng của anh Tiến, con đã thưa thật với má nầm. Má nầm đồng ý, nhưng má nầm nói phải chờ quyết định của mẹ, gả hay không gả là do mẹ. Má nầm chỉ có ý kiến giúp mẹ, chớ má nầm không thể đồng chủ hôn được. Thế thật với mẹ là con chưa cho anh Tiến biết sự vụ gia thế của mình cả vì con nói dối với anh rằng má nầm là mẹ ruột của con.

Cô ba Vinh Long thêm bất bình, giọng có hơ gay gắt :

— Sao vậy ? Tại sao con nói với Cậu Tiến rằng chị Năm là mẹ ruột của con ? Mẹ không cho xứng đáng làm mẹ của con nữa phải hôn ? Con không đám nhìn mẹ nữa phải hôn ? Phải ấy, con sợ xấu hổ, nhục nhã với người ta...

Tuyết Vân ngước lên nhìn mẹ chân lôi :

— Không, không phải con...

Cô ba cũng cắt lời con gái :

— Để cho mẹ nói hết rồi con muốn nói gì thì nói. Bởi con không đám nhìn nhận mẹ là mẹ để của con nữa nên việc hôn nhân của con, con để cho người đương đạm đoạt cho con, con không cần cho mẹ biết con không cần hỏi ý kiến mẹ.

Nói đến đây, Cô ba Vinh Long ứa nước mắt, giọng có nghẹn ngào :

— Mẹ thấy... mẹ vô phước quá ! Đâu đuôi chỉ có một mình con... chỉ trông cậy nơi con... bao nhiêu ấy vọng của mẹ đều đặt trọn nơi con... mà ngày nay mẹ hết ra thân trơ trọi... con ghi tâm mẹ, con muốn tránh mẹ...

Thấy hai giọt lệ của mẹ rưng rưng tuôn xuống má, Tuyết Vân chạy lại quỳ xuống gục đầu lên gối mẹ thốt thít khóc :

— Mẹ ! Mẹ ! Con không phải là đứa con bất hiếu đâu mẹ. Con thương mẹ lắm mẹ à !

Cô ba mếu máo :

— Con thương mẹ... Con thương mẹ mà con muốn nhìn bỏ mẹ mà đi với người đương.

— Con thưa thật với mẹ, ngày nào trong nhà nầy còn có mặt cậu thì ngày ấy con cảm phải xa mẹ. Mẹ hãy trả sự yên vui cho gia đình người ta đi, rồi tự nhiên con sẽ trở về với mẹ, phụng dưỡng cho mẹ.

Cô ba Vinh Long cau mày :

— Con nói sao ?

Nàng ngước mặt lên cầm chặt đôi tay mẹ :

— Mẹ à ! Con van mẹ hãy xa cậu đi, mẹ hãy bảo cậu quay về với gia đình đi mẹ.

— Mẹ có khuyên cậu con nhiều lần rồi, nhưng cậu con không chịu nghe mẹ. Lẽ rồi mẹ không biết xử sự sao nữa.

— Mẹ phải cương quyết...

— Cậu đi hay ở lại là do mẹ tất cả. Con con trở về với mẹ hay con phải xa mẹ mãi mãi cũng do mẹ.

— Mẹ đâu có thể xua đuổi ông được. Mẹ khuyên ông không được thì thôi, chớ mẹ phải biết làm sao đây.

Tuyết Vân cắt cớ hỏi mẹ :

— Mẹ thương cậu lắm phải hôn con ? Mẹ không thể xa cậu được phải hôn mẹ ?

Cô ba lặng tăng trước câu hỏi của con :

— Con... con hỏi mẹ khó trả lời quá.

— Mẹ vừa trả lời cho con biết rồi đó.

Cô ba vuốt tóc con :

— Ngày nào con có chồng, con sẽ thấy tình nghĩa vợ chồng nó nặng nhơn thế nào, rồi con sẽ khỏi rồi cái trách mẹ nữa. Dù tăng mẹ... lắm bấy lâu lý, vì mẹ đương trong hoàn cảnh trái lẽ đời, mẹ lắm... mẹ đành phải buông xuôi theo định mạng, nhưng tình nghĩa vẫn trói buộc mẹ với cậu con...

(còn nữa)

TRUYỆN DÀI XÃ-HỘI

CHÙM NHO UẤT-HẬN

(THE GRAPES OF WRATH)

● Nguyên tác : JOHN STEINBECK
(giải thưởng NOBEL)
● dịch giả : CAO.TÙNG

(Số 5)

CHƯƠNG II

— Cám ơn bác nhé. Mong gặp lại.

Hắn quay mình đi vào con đường đất.

Bác tài ngó theo mặt lúc rồi gọi lớn.

— Chúc bồ may mắn nhé !

Joad đo tay nghe chào nhưng không xoay mình lại. Chiếc xe xả máy nổng rồi tiếp tục.

oOo

CHƯƠNG III

Một rừng cỏ khô bao cây gỗ nằm vẻ hai bên đường cho lũ trẻ bắng xi măng dưới ánh trời nóng bức. Một con rắn nâng nửa bỗ khó khăn trên mặt cỏ để lại phía sau một lằn. Tới vệ đường bằng một bờ cao nó cuộn lại trong giây lát, đầu nó cất cao, mắt nó nhấp nháy ngó tứ tiền tới đuôi.

Cuối cùng nó quyết định leo qua. Bởi chưa trước gỗ cỏ mông đi cỏ lim chỉ bám vào không gặp, dòi chân sau nó cố dây lôi lắm có sạn bì trốc bị đứa.

Cả nó rắn dài ra, chưa sau nó thẳng ra, nó dây cái vỏ. Nó cố gắng trên lên, cuối cùng nó đã thành công. Nó vừa đi chậm chạp qua đường thì một chiếc xe hơi trở tới. Một thiếu phụ có bốn mươi tuổi ngồi ở tay bánh tránh con rắn bà lái chiếc xe qua bên lề, chiếc xe gần lật. Con rắn tránh được tai nạn toan bò đi mau vì mặt đường quá nóng.

Nhưng một chiếc xa hàng nhỏ trở tới. Thấy con rắn quá cận, anh tài xế tránh rất dại nó. Mặt bánh trước nằm trông vành vỗ con rắn bắt bằng nó văng xa. Chiếc xe tấn trên chạy luôn, con rắn nhỏ chiếc xe bắt đi xa một đôi cũng tiếp tục cuộc hành trình của nó.

oOo

Khi nghe chiếc xe hàng đã chạy xa rồi, Joad ngửng bước lại ngó theo cho tới khi nó khuất bóng.

Hắn rất chai rượu huýtky ra từ một hộp nữa để khỏi cường cước gặp gỡ rắn qua. Rồi hắn tiếp tục đi con đường dây bụi xuyên qua cánh đồng. Trời nắng như đổ lửa, không có một hơi gió, con đường có những ổ gà đầy bụi và đầu hành xe bò cũng bị bụi như mới. Joad rảo đi được vài bước thì đôi giày của hắn đã bị bụi mịn phủ dày. Hắn cởi xuống lột giày ra rồi để chơn không đi bộ. Hắn cầu chiếc áo quần lấy đi giày ra ở xã hội, mắt bước của Joad làm bụi tung lên ở sát mặt đất.

Phía bên mặt của con đường đi có rào bằng hai hàng dây kẽm gai, cột trên thì bằng cọc gỗ, thiếu hàng ngũ và không thẳng lắm. Phía trong hàng rào hắn nhìn sát rạt vì cây gai, lá hao, thân cây và là bị phủ bụi dầy.

Joad đi mang theo sau một đám mây bụi. Trước mặt chàng cũng vài bước, hắn trông thấy sái vẻ con rắn, nó bò chậm chạp trong bụi nóng.

Joad dừng bước nhìn con rắn. Nó rất đầu rất chơn vào vỏ. Hắn cầm nó lên, chơn cầng nó lá ra cựa quậy giữa thinh không. Joad cuốn nó lại trong chiếc áo. Con rắn cố cựa quậy chống chái khi bên ôm gói áo trong nách.

Bây giờ Joad bước mau hơn trước, đôi chơn vẫn dầm trên lớp bụi mịn nóng.

Bên lề đường, dưới triền đất thấp, một cái thùy dương cong queo dầy bụi bặm, cành lá xơ rơ như mới cơn gió mới thay lông, đã xuống đất, những ánh mặt lóm đóm. Mỗi khi chiếc đây người Joad nơi nách sau lưng chiếc áo sơ mi đã thấm đẫm. Hắn kéo mành cái kết xuống, chỗ che mát vì thế mà gây dáng. Hắn lành bước rồi xăng đến tìm bóng mát ở cây thùy dương. Trời bây giờ đã quá trưa thân cây nặng một bóng đất trên mặt đất.

Hắn chậm bước lại khi nhận thấy nơi cái bóng cây ấy đã có người, một người đàn ông ngồi ghệt xuống đất lưng dựa vào gốc cây. Người ấy trên chân lại hình chữ nhật, cái chơn bên trên nằm ngang thân thước của cái đầu. Kẻ lạ mặt không hay biết gì sự hiện diện của Joad vì ông ta đang hượt gió sau sau bài báo. Đặng là đứa bé gái của tài (Yes, sir, that's ma Baby) vừa hượt gió vừa đùng chơn nhịp theo. Dứt hượt gió, ông ta lại hết bông mặt giọng rất cao :

Rất đúng đó là vị cứu tinh của tôi
Jésus là vị cứu tinh của tôi
Bây giờ, chính nghĩ là kẻ cứu rỗi tôi
Không phải sự khoát lác
Không phải là ma quỉ chính Jésus là vị cứu tinh của tôi.

Joad vừa vào bóng cây thì người ấy đã hay. Ông ta ngưng hát và ngẩng đầu quay lui. Đầu ông ta là một cái sọ dài, lần da cháy thăng, trong lên một chiếc cổ gân guốc. Mắt ông lộ ra, ông mà không vừa và bông lấy một màu nâu nâu, mũi ông rất dày, chiếc mũi cao và quặp chóc xuống. Nơi mắt và trên không có mà hết. Trán ông rất cao. Tóc ông và hoa râm quá có mông đi cỏ lim chỉ bám vào không gặp, dòi chân sau nó cố dây lôi lắm có sạn bì trốc bị đứa.

Cả nó rắn dài ra, chơn sau nó thẳng ra, nó dây cái vỏ. Nó cố gắng trên lên, cuối cùng nó đã thành công. Nó vừa đi chậm chạp qua đường thì một chiếc xe hơi trở tới. Một thiếu phụ có bốn mươi tuổi ngồi ở tay bánh tránh con rắn bà lái chiếc xe qua bên lề, chiếc xe gần lật. Con rắn tránh được tai nạn toan bò đi mau vì mặt đường quá nóng.

Nhưng một chiếc xa hàng nhỏ trở tới. Thấy con rắn quá cận, anh tài xế tránh rắn dại nó. Mặt bánh trước nằm trông vành vỗ con rắn bắt bằng nó văng xa. Chiếc xe tấn trên chạy luôn, con rắn nhỏ chiếc xe bắt đi xa một đôi cũng tiếp tục cuộc hành trình của nó.

oOo

Khi nghe chiếc xe hàng đã chạy xa rồi, Joad ngửng bước lại ngó theo cho tới khi nó khuất bóng.

Hắn rất chai rượu huýtky ra từ một hộp nữa để khỏi cường cước gặp gỡ rắn qua. Rồi hắn tiếp tục đi con đường dây bụi xuyên qua cánh đồng. Trời nắng như đổ lửa, không có một hơi gió, con đường có những ổ gà đầy bụi và đầu hành xe bò cũng bị bụi như mới. Joad rảo đi được vài bước thì đôi giày của hắn đã bị bụi mịn phủ dày. Hắn cởi xuống lột giày ra rồi để chơn không đi bộ. Hắn cầu chiếc áo quần lấy đi giày ra ở xã hội, mắt bước của Joad làm bụi tung lên ở sát mặt đất.

Phía bên mặt của con đường đi có rào bằng hai hàng dây kẽm gai, cột trên thì bằng cọc gỗ, thiếu hàng ngũ và không thẳng lắm. Phía trong hàng rào hắn nhìn sát rạt vì cây gai, lá hao, thân cây và là bị phủ bụi dầy.

Joad đi mang theo sau một đám mây bụi. Trước mặt chàng cũng vài bước, hắn trông thấy sái vẻ

Tiểu thuyết trinh thám rùng rợn, bí mật

AI QUẬT MỒ ÔNG TỔNG ĐỐC

● NÀNG OANH viết

(Số 5)

Chương thứ Hai

VIÊN NGỌC BÍCH BÍ MẬT

— Sao lại không ? Chính em chẳng là chau chích của một vị tổ tiên trong kiếp bọ Lê đã sống cùng thời với Thoát Hoan đó sao ?

— À ! Anh nói phải. Vậy sin anh rán sức tìm giúp vật báu ấy sớm được ngày nào đỡ khổ cho em ngày ấy.

— Anh xin hứa sẽ tận tâm.

— Nhưng anh ơi ! Còn có một điều quan trọng nầy mà em chưa nói rõ với anh là...

— Em cứ nói nốt cho anh nghe.

— Biết anh có thể chỉ thôi ?

— Nước đình không ! Em cứ nói. Anh cần có đủ tài liệu mới có thể bành động được.

— Nguyên một giây, Mai Anh khẩn khoản :

— Anh có thể lấy tại Bảo thanh Chùa trong vòng mười lăm ngày chăng ?

— Sao lại phải đợi hơn thế ?

— Nếu quá mười lăm ngày, thì thế của Thầy mất em sẽ tan ra BIẾN !

Tùng Sơn tư hỏi :

— Mười lăm ngày ? Hai tuần lễ ?

Hãm nay đã mất hai ngày rồi !...

Mai anh thêm thở rồi lệ, Tùng sơn nói :

Tuy vậy, nhưng anh bắt buộc phải lấy viên ngọc bích bằng mọi giá mà thôi. Trước hết, anh cần phải quan sát ngôi mộ. Không chúng anh sẽ lấy lại Bảo thanh chưa trước mười lăm hôm Nhưng sao em chắc Bảo thanh chưa đã mất ?

— Em chắc lắm. vì Bảo thanh chưa có phải giữa chỗ kín đáo lắm đâu mà thể tìm. Em đựng nó trong cái hộp bằng thủy tinh mà đặt ngay giữa thì bài của thầy mo em. Hễ bao trộm quật mồ lấy vàng bạc thì lâm ai không lấy luôn hộp đựng viên ngọc ấy. Vả lại, nó luôn luôn chiếu ánh sáng xanh như một đèn điện to, thì cũng dễ nhận thấy hơn.

Nghe qua, Tùng Sơn nghĩ thầng lắm, nhân mạnh ga sáng thêm tốc lực. Tuy thương hại Mai anh nhưng chẳng không thể không cảm thấy một sự khoái trá rất mỉa mai. Tùng sơn mong sao vụ quật mồ sẩy ấy là một thủ đoạn quỉ quyệt, kỳ diệu để chàng được dịp đem mưu trí ra thi thố.

Tùng Sơn không đêm nhìn qua Mai Anh. Đây là lần thứ nhứt, nhà phóng viên trinh thám ngại đối mặt của Mai Anh sẽ đọc được ý tưởng của mình.

Chàng yên lặng trông thẳng ra trước, Chiếc xe đưa chàng vun vút giữa hai bên rừng nổi lâm Tùng Sơn rất cảm giác như đang theo đầu bọn gian. Tự nhiên chàng thấy nghị lực thêm dồi dào, chí cương quyết chiến thắng kẻ địch thêm bộng hơt.

Nhưng có một điều Tùng Sơn không đêm nhận tách kỹ cũng là chàng vì phận sự mà hăng hái bành động hay vì tình yêu đối với Mai Anh.

Tùng Sơn không muốn biết và cũng không đêm biết, cho nên chàng đã mặt cả thẹn mới khi ngỏ Mai Anh khẩn cầu một cách tin ái ; « Anh hãy vì em mà tìm giúp hột Bảo thanh chưa nghe anh Tùng Sơn !»

Ba giờ sáng hôm sau, Tùng Sơn và Mai Anh tới Huế. Nhà phóng viên nông nây mỗn thuê đò lên đến điền ngay. Nhưng Mai Anh tỏ ý ngại đi thuyền ban đêm bất tiện, nên Tùng Sơn cho xe thẳng đến nhà hàng Morin thuê hai cái phòng cho chàng và Mai Anh nghỉ đợi sáng.

Mặt trời rực rỡ như chiếc mâm vàng, biến tiên đẩy nổi của xanh nhạt chạy đôi nẩm khác ở phía đông sông Hương. Trên cầu Trường Tiền, xe cộ đã rộn rã qua lại.

Trong phòng, Tùng Sơn đã thức dậy từ lâu, chàng mở rộng mấy khung cửa sổ, ánh sáng và hơi mát từ mặt sông Hương đưa vào. Lâm Tùng Sơn thấy khoan sau một đêm ngồi trước tay lái chạy mà tu con đường ngàng ngoàn nguy hiểm.

Chàng ra đứng trước bao lơn nhìn xuống mấy chiếc thuyền đang đỉnh tiến mặt nước sông Hương phẳng lặng. Mấy cánh thông phe phẩy, lao xao trước làn gió nhẹ như mừng đón chào mừng khế phóng viên trẻ tuổi mới đặt chân lên đất Thần kinh thơ mộng. Tùng Sơn sẽ quên mình đang ở trong đồng của lạo vật nếu không có tiếng người nói chuyện lao xao từ phía dưới bao lơn vọng lên.

Chàng quay vào phòng lấy chiếc áo choàng chống lạnh, Đúng bảy giờ rưỡi, Tùng Sơn đã chạy xong y phục và bước qua phòng bên cạnh gọi Mai Anh.

Trong chốt lát đôi bạn song song bước xuống điền thềm. Mai Anh tỏ ý muốn đi ngay ra đến điền của nàng, nhưng tôi phiên Tùng Sơn chưa chịu :

— Nếu đi được hết đêm hôm thì nên đi cho khỏi mất thì giờ chờ đón đò ở lại Huế cho đến sáng mới đi thì tốt hơn. Anh nên nhớ chúng ta chỉnh sở một thám một chứt để hỏi qua ở công việc đó ra sao.

— Xong, ta sẽ lên đến điền phải không anh ?

— Chính vậy !

Sau khi điểm tâm xong, hai người cùng lên xe đi đến sở mật thám, Ông chánh sở liêm phóng vui vẻ mời Tùng Sơn và Mai Anh vào văn phòng, đoạn không đợi khách mở lời, ông nhìn Mai Anh và nói với giọng thành thật :

— Tôi xin chia buồn cùng cô. Tôi lấy làm tiếc đã xảy ra việc như thế. Tôi đã thân hành lên tận điền điều quan sát rất kỹ ngôi mộ của cụ Tổng đốc.

Mai Anh hỏi :

— Thưa ông, ông có thể cho tôi biết những điều nhận xét của ông chăng ?

— Được ? Được ! Để tôi gọi ông Kinh Luân vào đây rồi ông sẽ thuật lại công việc cho cô nghe. Ông Kinh Luân là người cộng sự rất đắc lực của tôi.

Ông Kích Luân bước vào phòng, lễ phép cúi đầu chào ba người rồi hỏi ông chánh mật thám :

— Ngài gọi tôi có việc chi ?

— Đây là cô Mai Anh. Cô muốn biết những điều nhận xét ông vẽ ngôi mộ của cụ Tổng Đốc.

Mai Anh nói :

— Thưa ông Kinh Luân, tôi nghe danh ông đã lâu, bây giờ mới thân hạnh được diện kiến. Tôi xin ông cho tôi biết ngôi mộ của song thân tôi bị đào là vì thù hay vì lợi ?

(Còn nữa)

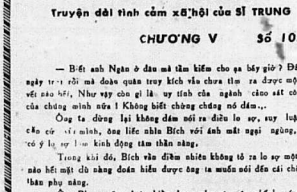

Truyện dài tình cảm xã hội của SĨ TRUNG

CHƯƠNG V Số 108

— Biết anh Ngân ở đâu mà tìm kiếm cho ra bây giờ ? Đã 2, 3 ngày trời rồi mà đoàn quân truy kích vẫn chưa tìm ra được một dấu vết nào hết. Như vậy cho gì là uy tinh của ngành cảnh sát công an của chúng mình nữa ! Không biết chúng chúng nó đâm...

Ông ta đứng lại không đám nói ra điều lo sợ, suy luận sẽ cho các cô nghe, ông liếc nhìn Bích với ánh mắt ngại ngùng, ông có ý lo sợ lắm kính động tâm thần nàng.

Trong khi đó, Bích vẫn điềm nhiên không tỏ ra lo sợ một chút nào hết mặt dù nàng đoán hiểu được như vậy nên nhẩm mép cười bảo :

— Anh Ngân chưa bị chúng nó giết chết đâu mà anh ấy đang bị chúng nó ép đào tính thân bắt ép làm một chuyện hết sức tồi bạo.

Cả Bích lẫn ông Thâm chăng trố mắt nhìn ông, đâm đâm. Cảm nói của ông như một ngọn roi quất vào mông hai người lâm cả hai chợt tỉnh cơn ác mộng. Ông Thâm chồm tới lập bập hỏi :

— Sao anh... biết được... như vậy ?

Bích hỏi tiếp theo luôn :

— B-e ! Tại sao bác biết được chuyện đó ? Bác đã... bắt được liên lạc rồi hay rồi sao ?

Ông Phụng gật đầu đáp gọn :

— Được rồi ! Bắt được liên lạc rồi !

Trong lúc Bích giật mình đánh thót, hả hốc mồm nhìn ông trên tới thì ông Thâm xô ghế bước ra ngoài chợt tới bên ông Phụng, cất giọng thông thốt :

— Thật... thật vậy sao anh ?

Ông Phụng chép miệng thở dài :

— Thật vậy ! Vừa được tin, tôi vội vã chạy sang đây gặp anh không ngờ lại gặp luôn chiến Bích.

Chỉ cho nghe ông Phụng nói ra bao nhiêu đó thôi, Bích cũng đã hình dung được thảm cảnh của bạn Nghiêm rồi. Nàng ngồi đau chánh quyền là biết được chỗ ẩn nấu của bạn Nghiêm và ít ra, một trong số các bạn Nghiêm đã bị bắt rồi.

Nàng hỏi dồ khéo léo :

— Bác... bắt được liên lạc... như thế nào hả bác ? Tin gì vậy bác ?

Ông Phụng, ông Thâm đều không thể nào hiểu, được không gì thâm lúc trong lòng nàng được giữ trong cái bí ẩy. Hai người vẫn tưởng đâu nàng có ý mừng rỡ khi vừa hay tin chánh quyền đã bắt được liên lạc với cha nàng.

Ông Phụng chưa kịp đáp thì ông Thâm hỏi giọng vui mừng :

— Đã bắt được tin tức của ông rồi hả anh ? Hiện thời anh Ngân bị chúng nó nhốt ở đâu vậy ?

Ông Phụng lắc đầu thở ra :

— Không biết. Chúng nó nhốt anh Ngân ở một nơi bí mật lắm.

Ông Thâm vững sốt :

— Ủa, sao lạ vậy ? Không biết chỗ chúng nó nhốt thì sao... anh lại nói là đã... bắt được liên lạc rồi ?

Bích thở phào nhẹ nhõm. Như vậy là chánh quyền vẫn chưa khám phá ra được vào huyệt của bạn Nghiêm và như vậy là tất cả các bạn chàng, luôn cả bản thân nàng nữa, vẫn chưa bị hề hấn gì. Nàng có lý vui mừng như vậy vì nàng đã biết rõ phe nhóm nào bắt các cha nàng. Nàng tin tưởng ở Nghiêm, nghĩa là nàng không lo sợ quá nhiều cho tánh mạng của ông Ngân. Rất dễ ý, ông Ngân sẽ trở về một cách bình yên vô sự nếu như ông không liều lĩnh chống trả lại bọn Nghiêm và tìm cách thoát thân. Trong trường hợp đó, ông Ngân sẽ không thoát khỏi cái chết thê thảm.

Tuy nhiên, Bích thấy yên lòng, không quá lo sợ cho cha vì trường hợp hiểu nghĩa đó vẫn thêm hiểu bản tính nhứt nhất của thân phụ nàng.

Ông Phụng đáp lời ông Thâm vừa hỏi :

— Chính bọn tụi nó vừa bắt liên lạc với tôi.

Ông Thâm lại hỏi ,

— Tụi nó bắt liên lạc với anh bằng cách nào ?

— Bằng bức thư của anh Ngân !

Ông Thâm hết hoảng kêu lên :

— Hả ? Bằng bức thư của anh Ngân ? Trời ơi ! Chuyện gì vậy ?

Bích cũng hoảng hoảng trước ngoài tin «giật gân» kia nên chăm tôi hỏi :

— Thư của ba chú gửi về cho bác ? Thật không bác ?

Ông Phụng gật đầu đáp giọng buồng xuôi, giọng nói của người «thua trận» mang tâm sự chán chường :

— Phải, thư của ba chú ! Tụi chúng nó cầm thư đem tới tận nhà đưa cho bác gái điều người nhà hãy cầm đến sở đưa lại cho bác thật gấp.

Ông Thâm hỏi trống, giọng nghi ngờ :

— Biết có phải... thư từ của anh Ngân thiệt không ?

Ông Thâm ngước lên nhìn quanh một ông Thâm của hàu rồi nói kinh hoàng, Nghiêm giọng hỏi :

— Ý anh muốn bảo rằng chúng nó giả mạo thư từ của anh Ngân ?

Ông Thâm lúng túng :

— Dạ, tôi... có ý nghi ngờ như vậy. Chúng mình đã từng gặp phải trường hợp giả mạo chữ ký, tưởng chữ rõi chó không đâu ?

Bích nhìn chăng chọc vào mặt ông Phụng, sốt ruột chờ đợi ông đưa ra tài liệu cụ thể xác nhận bức thư kia là của thân phụ nàng. Nàng hỏi xen vào :

— Thưa bác, bức thư của ba chú đâu ? Bác cho chú xem, chắc biết tường chữ của ba chú liền.

Ông Phụng đáp nhanh :

— Bác có đem theo qua đây. Bác cũng thuộc lắm tường chữ ba chú nữa. Bác xác nhận đó là thư của ba chú.

Ông Thâm lại hỏi :

— Có chữ ký của anh Ngân không anh ?

(Còn nữa)

TIN TỨC KHẮP NƠI

BẠC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thiểu từ 6-11-67 từ 19g30 đến 6g00 sáng hàm sau
(Trưa thứ năm 7-11-1967 từ 13g00 đến 14 giờ 30)

B.S. Lê-văn-Mỗ 18 Nguyễn Trãi
Uông Ngọc Thạch 136 Phan Thanh Giản
Lê thị Tuyết 36 bis Ngô tùng Châu

CHOLON
SAIGON
SAIGON

Ông Trần Quốc Bửu chủ tịch Liên hiệp Nghiệp đoàn thân hữu Á Châu

SAIGON (VTX).— Liên hiệp nghiệp đoàn Thân hữu Á Châu đã họp đại hội nghị từ 26 đến 28-11-67 tại Hương cảng để đồng thanh biểu quyết kiến nghị mạnh mẽ lên án Cộng sản xâm lăng và yêu cầu tái lập một nền hòa bình công chính và chánh đáng tại Việt Nam. Vì bầu ông Trần quốc Bửu đại biểu VN làm Chủ tịch Ban chấp hành mới.

I thiếu phụ dùng dao đâm vào bụng tự sát để trốn đối vụ chánh quyền triệt hạ nhà I

QUY NHƠN.— Ngày 30-11 vừa qua, cơ quan an ninh lưu vệ Quân khu III tổ chức công tác triệt hạ 1 số nhà xây cất bất hợp pháp tại gốc đường Nguyễn minh Chiếu và Trương minh Ký (sau Hội đồng xã Tân-an Hòa). Trong lúc nhân viên đang thi hành pháp vụ, có người đã phát giác bà Bùi thị Xuân Hoa 39 tuổi bán ngũ tại số 137/15 ấp Tân-an Châu đang dao đâm vào bụng, để phản đối viên chánh quyền triệt hạ số nhà nói trên.

Cảnh sát mà bị th ưa tội «sang đoạt»

GIA-ĐỊNH.— Hôm vừa qua, ông Nguyễn văn Chăng 50 tuổi ngụ tại đường Trương minh Ký (Phú nhuận) đã vô đơn thưa anh Lý v. H nhân viên cảnh sát đã sang đoạt của ông chiếc xe gắn máy hiệu Yaha. Theo lời ông Chăng cho biết thì anh H đã mượn xe của ông đi rồi không trả. Nên ông khu đình cơ đã tố cáo điều trên.

Thiếu vận xa cần em bé nát thây và I em trọng thương

MỸTHO. — 6-12 (HT) Một đoàn thiếu niên xa. trưa 1-12, đã chuyển từ Cai lậy về Cái bè, khi đến quốc lộ 4, thuộc địa phận xã Mỹ thành (Định tường) không biết sao đã cán chết em Phan văn Lượm 9 tuổi, sau sau vận cư Âu hóa và gây trọng thương cho em Phan văn Tâm 13 tuổi, ngụ tại khu định cư An Phú.

Gần 1.500 công nhân hãng dệt lãng công phản đối chính quyền bắt cán bộ nghiệp đoàn và đại biểu công nhân vô cớ

GIA-ĐỊNH.— Hồi 4 giờ chiều ngày 4-12 vừa thì công nhân hãng A và B của hãng dệt Vinytex khoảng 1.200 ng.. và độ 250 người của hãng Interteco ở Thủ đức đã lãng công để phản đối chính quyền, cũng 2 hãng nghề hợp tác phía trước chung nhân ngành dệt đình công 48 tiếng đồng hồ để phản đối chính quyền bắt giữ cán bộ nghiệp đoàn và đại biểu công nhân một cách vô cớ và yêu cầu thả liền tức các cán bộ và công nhân nghiệp đoàn bị bắt.

Suýt giết người vì... chó !

SAIGON.— Khoảng 4 giờ chiều 4-12, người ta thấy ông Nguyễn hoàng Ng 27 tuổi, nhân viên cảnh sát tăng sự tại Tỷ CSQG Quận 7 ngụ tại căn nhà số 416/15 đường Đỗ thành Nhân (Khánh Hội) đến Tỷ thưa một vụ như sau :

Cạnh nhà ông Ng là nhà ông Nguyễn văn X 41 tuổi, cũng là cảnh sát viên ngụ tại số 416/15 cùng đường có con chó lớn với chó nhà ông Ng và Ng rất giận đánh con chó của ông X nên ông X xách súng ra bắn ông Ng 3 phát súng rất may cả 3 viên đạn đều hụt cả.

In truyền đơn VC bằng chữ Tàu bị bắt

SAIGON.— Khoảng 4 giờ chiều ngày 4-12, nhân viên cảnh sát kho đến lục soát căn nhà số 252 đường Không Tử (Cholon) bắt gặp 2 máy in hiệu Yamaha chạy điện và khoảng 10 ký lô chữ Tàu không có giấy tờ hợp pháp. Chủ căn nhà là Lý Mậu K được mời về bắt tạm giữ điều tra. Anh K thú là máy và chữ nói trên được dùng để in truyền đơn VC.

Thà chết sướng hơn I

SAIGON.— Khoảng 9 giờ đêm 4-12, người ta phát giác cô Chu thị MT 19 tuổi ngụ tại đường Cuu-Long (Saigon) uống dược đoạn nhất trong phòng kế chân đã được đưa vào bệnh viện cứu cấp. Theo đó người nhà cho biết cô M.T bỏ vì trong vòng 1 tháng nay cô đã bị mất 1 chiếc xe Honda và Velosolex, cũng có lại có tính riêng bỏ bê nhà cửa, nên không được nên cô chán nản không muốn sống.

MÁY MAYPFAFF
Tối,t danh tếng nhứt thế giới

Machine à coudre PFAFF
CARL SCHLIEPER Remscheid (Germany)
ĐẠI MUA NƠI TỔNG PHÁT HÀNH
KIM-TÍN
210 — Lê-thánh-Tôn — SAIGON — Đ.T. : 22,462
Đã được Bộ Kinh Tế cấp giấy phép nhập cảng MÁY MÁY PFAFF
Giá phổng định mỗi chiếc 11.500đ.00

Cô ĐEN hãy dùng DELKO
Thuốc làm trắng da. Đa đen hóa trắng.
ANITA — Thuốc nước đường da, có nhiều chất bổ khiến da mềm mịn, tươi tre
BELLI-NAIL — Làm móng tay chân mọc đều đẹp, cứng, không gãy, khỏi rách.
ANNA — Trị tàn nhang, vết nám. Có bán tại các nhà Thuốc tây

Vua Gạch Bông
GẠCH 30CM X 30CM
GẠCH 50CM X 50CM
Kiểu hoa đã mới lạ đủ màu sắc — Kiểu vân đã ý hệt vân đá cẩm thạch
Bóng lẫng như gương
Gạch dẹp chưa từng thấy. Sản phẩm ngoại quốc khó sánh bằng.
Hãng gạch bông
HIỆP THỊNH
230 — 232 — 234 Trần hưng Đạo, SAIGON

IN TẠI NHÀ IN BÌNH MINH 173 Phạm ngũ Lão SG
Q.Lý PHẠM VĂN BÊ

Diễn đàn bạn đọc

tiếp theo 5 trang 1

Thro thiên ý của con TT đã làm mưa chia rẽ Bắc Nam, để làm suy giảm tiềm lực của Đạo Pháp, những âm mưu cả rích của thực dân với mục đích chia để trị, Kỉ từ ngày cách mạng 1945 đến nay người VN tiếu hao không còn ai thêm ngăn và lần lần nữa.

Kinh bạch TT thật ra con rất hà thạn cho nhân, đã chọn một vị Tăng mà trọn đời con đã phát nguyện quy y, con quy y đây không phải chạy theo thời thế, được đặt nương nhờ một thế lực nào Bên ngoài cả, con bắt kể là Công Giáo, hòa Nguyệt là Phật Giáo.

Con trở về với Đạo Phật, trong năm phép năm 63, vì động cơ thúc đẩy mạnh nhất là ngoài dước của HT Thích Quảng Đức, con đã tham gia phàng trào tranh đấu với tính thần tự giác tự nguyện, và đã tùng tuyết thực trước Chùa Xá Lợi, dưoneđấu trước mọi hiểm nguy, và kể tiếp trong những lý tưnh đấu vừa qua vì viên lời TT con không sớm lòng nản chí.

Bạch TT con chỉ đáng tiếc trước khi đến đây, chọn lựa nơi vì Thầy để phát nguyện quy y, để rồi bao nay phải ân hận, con bị hèn nhỉ khiếu trách... không vì việc thích sự của Đạo Pháp, mà vì chọn nơi vị Thầy không làm gương cho hậu thế vì lẽ đó con rất khẩn tâm.

Bà con hòa nội nói với con như thế nầy : Bên Công Giáo nếu có một tu sĩ nào đi ngược lại giáo quyền của Đức Giáo Hoàng thì bị rút phép Thông công, bị đó nhà tu, và truyền lịnh cho con chiên phải lánh xa, còn Đạo Phật sao có những vị Tu sĩ lại đàn nhạc mà cả Đức Tăng Thống, lập Hiến chương mới ; bà Hiến chương cũ, không tôn trọng giáo quyền, thì còn gì thể thống của một giáo hội, và giá trị của một Tu sĩ, TT đã nghe chưa ? Có một Đức Chúa nào đàm nhạc mà Đức giáo Hoàng không? Lời phê bình của một tín giác bà nhà thật đáng giá ngàn vàng (Ngày xưa có ông JUDA bán chúa Jésus) thì ngày nay cũng không lạ gì khi có Tu sĩ phản đạo, phản thầy, phản bạn, nhục mạ Tăng Thống.

Con nhớ năm 1966 sau kỳ Đại Hội TT Thiện Hoa được toàn thể Đại Hội bầu lên Viện Tăng cấp nhà bên phàng vân TT vẽ việc Đức Tăng Thống lâu lắm phòng cho TT Thiện Hoa, thì TT đã trả lời : Đức Tăng Thống có lòn giòng cho ai thì cứ tấu phong, chức Viện Trưởng của tôi thì tôi vẫn làm : Vậy : Tôi cần chờ gì không nói Tăng Thống Johnson và Tổng Thống Thiệu tấu phong cho TT chức Tăng Thống để lãnh đạo cho hợp tình hợp lý.

Kính bạch TT con không vì những lời phê bình vô tư và xây dựng của một Tín giáo hay, mà chán nản thờ ở với Đạo pháp, những lời lẽ ấy càng làm cho con tích cực phục vụ đạo pháp hơn, và hộ trì Tam bảo hơn nữa, đúng góp trong muôn mặt để chấn hưng lại nền đạo lý cao siêu đã từng cứu Quốc và kiến Quốc mà lịch sử ngàn năm của dân tộc VN.

Kính bạch TT, con chân thành lạy những lời TT đã chỉ dạy, để tới quy y Tam bảo là 3 nghĩa bản :

1.— Quy y Phật : Đệ tử quy y Phật, là bậc phước trí vẹn toàn, trọn đời nguyện không thờ trời, thần, quỉ, yêu.

2.— Quy y pháp : Đệ tử quy y pháp, là giáo lý vô thượng của Phật trọn đời nguyện không thờ ngoại đạo, tà giáo.

3) Quy y Tăng : Đệ tử quy y Tăng, là những vị xuất gia chân chánh trọn đời nguyện không theo bè đảng xấu ác, 3 quy y ấy là bước đầu của PT, vì 5 giới cấm là cội gốc thoát khỏi được vòng luân hồi sinh tử, 1. không được giết hại, 2. không được trộm cướp 3. không được tà dâm 4. không được nói dối, 5. không được uống rượu. Phật Tử đã phát nguyện tho trì thì trọn đời không được phổi chuyển.

(Xem tiếp trang 2)

tiếp theo 7 trang 1

«những nhà ngoại giao có thành tích và kinh nghiệm» và như vậy, «có lẽ ba không thiếu sự khéo lắm».

Khi được hỏi thêm rằng «nếu có sự thiếu khéo lắm thì sao ?», Ông nói : «Nếu có, thì không phải tôi mà nên hỏi những người thiếu khéo lắm».

(VTX)

Vụ 17 sinh viên

Trả lời câu hỏi về số phận 17 sinh viên biểu tình chống kết quả khóa cử tuyển đây hiện còn đang bị đưa đi quân đội. Thì Tướng cho biết «Anh em đang xét hồ sơ của 17 anh em đã biểu tình trường đã đề trình khiếu biện phúc lên Tổng Thống đã Tăng 1 thống chọn một trong các biện pháp ấy dành cho anh em sinh viên.

Thủ tướng cũng cho biết số phận của 17 sinh viên bị giữ sẽ được công bố trong một ngày rất gần đây.

Có trao đổi tù binh không

Trung tướng Nguyễn Vỹ, Tổng trưởng Quốc phòng cho biết Chính phủ cũng quyết định việc trao đổi tù binh với Cộng sản miền Bắc nếu dịp Tết nguyên đán sắp tới.

Về việc thực hiện những quân đội Thủ Đức Trung tướng Vỹ cho biết hiện ấy Ban đặc trách «lãng quân đội» Thủ đức đã được Chánh phủ cho vay 180 triệu, số tiền nầy sẽ được mang ra thực hiện đợt đầu và chương trình kế tiếp sẽ tính sau.

56 cải tổ quân đội

Trung tướng Tổng Trưởng Quốc phòng cũng cho biết sẽ cải tổ quân đội lần lần. Việc đầu tiên là quân đội VNCH sẽ lấy lược thay thế quân Hoa kỳ trấn giữ các yếu điểm của lãnh thổ.

Trung Tướng cho biết các Tiểu khu và chi khu cũng sẽ được tăng cường quân số.

Riêng phần các vùng chiến thuật vẫn giữ nguyên như cũ.

Trả lời câu hỏi khác, T.T Tổng Trưởng Quốc Không cũng cho biết chánh phủ sẽ cấn 65.000 quân, tuy nhiên số quân ấy có thể cao hơn khi cần bổ sung những nơi bao hạt hiện ấy.

Có thay đổi sắc lịnh động viên ?

Một ký giả hỏi : Có thay đổi sắc lịnh động viên tăng phần, nghĩa là chỉ gọi thanh niên từ 20 đến 33 tuổi hay vẫn sẽ gọi từ 18 đến 33 tuổi ?

— Khi ra sắc lịnh chánh phủ đã nghiên cứu kỹ vấn đề, vì vậy việc cho rằng chánh phủ chỉ gọi thanh niên từ 20 đến 33 tuổi thôi là tin đồn thất thiệt.

Trung tướng Vỹ xác nhận ý tính hiện của bhủ vì cái mạt Nghĩa quân «sao». Tuy nhiên Trung tướng tin chắc rằng rồi đây với kỉ thống đúng mày điện cơ kế toán kiểm soát, nạn Nghĩa quân mà sẽ được diệt trừ lần lần...

Trung Tướng cũng nói thêm là đang cứu xét việc tăng phụ cấp đặc biệt cho anh em nghĩa quân toàn quốc.

Phản đối

Nghị sĩ Trần văn Đôn vì nể Nghị sĩ Nguyễn phước Đại phản biện ý kiến là cực lực phản đối việc Hoa Kỳ tiếp xúc với đại diện MT. GPMN, nếu tin đồn ấy là sự thật. Cựu Trung Tướng Trần văn Đôn cho biết nếu cần thương nghị việc sẽ yêu cầu Chánh phủ trả lời dứt khoát là nhà cầm quyền Hoa kỳ ở đây có hay không có tiếp xúc với MTGPMN.

Tin mừng

Được hồng thiệp của ông NGÔ-Ô và Bà Nguyễn-thị-Phúc giám đốc hãng xuất nhập cảng Phúcôty sẽ làm lễ thành hôn cho thứ nam là cậu **NGÔ-TRIỀU-QUANG**

Chúng tôi thành thật chúa mừng cùng Ô. Bà Giám đốc hãng Phúcôty và cầu chúc cho chấu QUANG được trăm năm hạnh phúc.

Ô. Bà VÕ VĂN ỨNG
— VÕ-VĂN-PHÙNG
nhật báo **BÌNH MINH**

THUỐC TRỊ CÁC CHỨNG
BAN.NÓNG.CÁM.HO
Euquinol
NGUYÊN CHẤT DƯỢC CƯỜC
NGUYÊN CHẤT NHIỀU DƯỢC KHOA BÁC SĨ
2, ĐƯỜNG TU-ĐỨC - SAIGON
SỐ KN 351 BYT/QCDP 2/8/63

RAO VẶT — RAO VẶT

Cần : Một ban kích động nhạc, có nữ ca sĩ trẻ dẹp để làm tại CLUB Mỹ. Có hợp đồng. Xin hỏi ông Thuận mỗi ngày từ 17 giờ đến 20giờ tại số 4 Ngô tùng Châu SG

Cần
Một nhà hàng lớn ở BIÊN-HÒA đang khai thác có lợi nhiều, Vì bận xuất ngoại muốn kiếm người cộng tác, điều kiện dễ dàng. Xin hỏi : 58 đường Phan đình Phùng Biênhòa hoặc 25, Pasteur Saigon trong giờ làm việc. GN : 20,292.

NƯỚC HOA HÉRA
— Bảo chế từ Hoa Lan Rừng V.N.
— Mùi thơm dịu dàng, ngọt ngào, lâu phai
— Thích hợp cho mọi giới.
Tổng phát hành : 242, Tôn-Đản Khánh-Hội
124 Pasteur, Saigon
Chi nhánh : 38 Minh Mạng Đalat
137 Hàm Nghi Saigon, Đ.T. : 91.284
Bán sỉ, lẻ khắp nơi

LTMI 28-11-67
CÁO THỊ ĐẤU THẦU
MẪU 5
I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 26-12-67 hồi 08giờ 30 tại Cục Mãi dịch số 163 Đại lộ Chi-lăng-Phú-nhuận (Giađịnh).
II.— Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp quân trang dụng Quân Y trị giá 2,799.700 $ thuộc ĐLS số 3568/MD/MUJ2 ngày 22-11-67)
III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch số 163 Đại lộ Chi-Lăng. Phú-nhuận (Giađịnh) (Phòng Mãi vước 2)
Giađịnh ngày 30-11-1967
CỤC MÃI DỊCH

Vừa về các máy móc tối tân
(Giá quảng cáo rẻ không đầu bằng)
TÂY HẤP
120 đồng một bộ áu phục
MÁY HẤP Khử trùng, vô do thật sạch với hơi phẩm ngon quá
MÁY UI Hàng trở như mới, sắp thẳng. Quý ông bà hãy giác bộ đ đắt tiền cho
hãng PHẠM TÁ — CAM VÂN
135 Hàm Nghi Saigon — Đ.T. 91.284
— Giặt giặp gấp trong 6 tiếng đồng hồ.
— Cầu Đại lý : Saigon—Cholon—Giađịnh. Tiếp khách vào buổi chiều

Cầu-Long-Hoàn
VÔ ĐỊNH ĐAN
KHI Đi xa, thức đêm lao lực nhiều.
BỔ HUYẾT DƯỠNG TÂM, TRANG THẬN.
K.N. 3401 20 11 63

IMMORTEL
Tẩy nhi sắc sảo xin dùng nước Hoa IMMORTEL
N° 555 và dịch quí phẩm, dùng cho tình yêu và giao thiệp. Nhờ những quyền rất hay XIT
IMMORTEL N° 888
giá trị 400đ đến 600đ một hộp XIT
tối tân có bán khắp tiệm nước hoa lớn

MUỐN HẾT LAO PHỔI
Em Nguyễn văn Nhân chị em vừa được một ý sĩ tài ba trị hết lao phổi (bịnh nặng và lâu hơn em đến 9 năm) Em đúng có mặc cảm là hết cho tôn em. Vì ngày nhà anh đi chị em đưa đón y sĩ ấy.
Anh : Nguyễn văn Bài
418/122 Nguyễn Hoàng Chợlớn

THẢO-NAM-SƠN
Trị : ĐAU LƯNG, NHỨC MỎI ĐAU GÂN, ĐAU KHỚP XƯƠNG
CÁC CHỨNG BỊNH PHONG THẤP CHỮA TAY CHÂN RUN XUỘI LẠ
Ăn ngủ không được (nên dùng ngay)
THẢO NAM SƠN

QUỐC HỘI LẬP HIẾN LÀM LỄ MÃN NHIỆM

SAIGON (VTX).— Lễ mãn nhiệm của Quốc hội Lập hiến đã được cử hành trọng thể hồi 11 giờ sáng 5-12 tại Dinh Độc Lập với sự chứng kiến của Tổng thống Nguyễn văn Thiệu, Thủ tướng Nguyễn văn Lộc, và vị biện diện của các Nghị sĩ Thượng viện, Dân biểu Hạ viện, và các Dân biểu thuộc Quốc hội Lập hiến.

Ông Bình xuân Quảng, Chủ tịch Quốc hội Lập hiến, nói rằng «Chúng tôi rất hân hoan và hãnh diện rằng chúng ta đã có một nửa Hành phủ trung mãn. Đó đã của hân phúc lý để đảm nhiệm việc lãnh đạo Quốc gia trước những phức tạp hòa trung và những do dọa thường xuyên của một khối dân tộc hơn nửa tỷ người luôn luôn muốn thôn tính trọn vẹn cả vùng Đông nam Á.

Trông phần đáp từ, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã khen ngợi những thành quả mà Quốc Hội Lập Hiến đã đạt được trong suốt nhiệm kỳ 15 tháng (từ 11-9-66 đến nay).

tiếp theo 6 trang 1

và đàn đốc : tạo diệt thám nhũng lãm phí và bè phái. Công tác sẽ được đặt lên hàng đầu.

Theo viên thư ông Tổng Trưởng Nội vụ thì sách lược cổ hữu của đối phương vẫn nhằm cố lập hòa nhân và chính quyền.

Như vậy sự ủng phò của ta trong hàn gồm hai phương diện, một mặt kế gắn sách lược của địch, một thác kiến trì đấy mạnh công tác tranh thủ nhân dân. Khi nhân dân đứng về phía ta, cần bản pháp lý của chánh đường sẽ sáng tỏ, thì chế ấy vững mạnh.

Giản dị thủ lực hành chánh

Về cải thiện guồng máy hành chánh, mỗi cơ quan của nghiệp cũng lại việc tổ chức cại bộ cho thích hợp với hoàn cảnh và nhiệm, tiết giảm triệt để các cơ các trung gian không cần thiết.

Các thể tục về lề lối làm việc cần được giản dị và hợp lý hóa tối đa. Nguyên tắc là làm sao tránh sự phiền toái cho đồng bào mà vẫn duy trì được sự kiểm soát cần thiết để tránh lạm dụng.

tiếp theo 15 trang 1

Dịp nầy, ông Tân Tăng giám đốc Thanh niên thể thao đã niêm hàn hoan được tiếp nối những thành quả của Bộ Thanh niên và ông hứa sẽ cố tạo một môi trường hoạt động thích hợp với tuổi trẻ để giúp giới nầy có ý thức quốc gia và hãi trừ nhũng tệ đoan xã hội để làm sa ngã thanh niên.

Đối với các Hội và những hoạt động thể thao ông Tân Tăng Giám đốc Ô ạn tình giúp đỡ việc phát triển.

Được biết, ông Tân Tăng Giám đốc Thanh niên năm năm, 1926 tại Khánh Hòa, tốt nghiệp Tiến sĩ Vật Lý Nguyên tử Đại học đường Bordeaux (Pháp) nguyên là Khoa Trưởng Đại học Sư phạm Huế, Vả hoạt động Thể thao ông là Hội trưởng Cầu lạc bộ Thể thao Hải Chủ tịch Hội vực Ủy hội Thể thao Thừa thiên và cực cầu hà mãn tức cầu.

KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN-THIẾT

LOẠI 12A1, 12A2, 12A3 và 12A4
XỔ NGÀY 5-12-1967

Trúng 200 đồng các vé tận cùng bằng số : 94
Trúng 1.000 đồng, vé tận cùng bằng số : 641
Trúng 2.000 đồng, vé tận cùng bằng số : 432

Trúng 10.000 đồng
9.035 — 3.425

Trúng 20.000 đồng
80.707 — 61.019 — 51.734
21.728 — 19.933 — 86.617

Trúng 100.000 đồng
801.407 — 266.181 — 533.056
350.945 — 500.977

Trúng 200.000 đồng
720.743 — 672.364 — 532.344
093.365 — 313.201

LÔ ĐỘC ĐẮC 2.000.000 ĐỒNG
244.355

Trúng an ủi 4.000$ các vé số với vé độc đắc chỉ khác nhau một con số, bất cứ ở hàng nào.

thế giới qua làn sóng điện

Năm 1968 sẽ không mấy sáng sủa ?

MEXICO (AFP).— Nhà chiêm tinh học H-Iler được tôn như là một Nostradamus Mễ tây Cơ tiên đoán sang thế giới năm 1968 sẽ có những vấng đầu tân nhiên. Hai Tổng Thống Johnson và De Gaulle sẽ lâm nhiều, bạc, có lạn sạn ở Huế Kỳ không để chức được Thế vận Hội vì phong trào phụ nữ khác thân ở đến nước đệ không thể trường tượng

Tổng Thống Johnson cải chính tin đồn có những bộ trưởng dự định từ chức

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Hôm thứ Hai, tổng thống Johnson cải chính tin nói có những bộ trưởng khác có ý định từ chức tiếp theo ông McNamara.

Trong tuần qua, có tin đồn ông Trillard Wirtz, bộ trưởng lao động, sắn sàng từ chức nhưng ông Wirtz và bộ lao động đều cải chính.

phái đoàn BV tại • tòa án Russell » đến Đông Bá Linh

BÁ LINH (AFP).— Nguyên văn Tiến, trưởng phái bộ BV tại « Tòa án Russell » đã từ Copenhague đến Đông Bá Linh hôm thứ Hai.

Các nhân viên khác của phái đoàn BV cũng sẽ đến Bá Linh trong ngày thứ Ba.

Cầu cất gần xong bỗng sụp đổ, 60 người chết

MEXICO (AFP).— Hơn 60 thợ thuyền và nhân công đã tử nạn trong ngày thứ hai vừa qua khi một cây cầu sắt gần xong tại đây thình lình sụp đổ, lôi đi các kỹ sư thời tuyến sắt lớn. Cầu nầy dài 300 thước phần giữa 60 sụp đổ quăng lối 20 thợ thuyền trên cầu và khoảng không và chôn vùi 161 50 người khác đang làm dưới đó cầu.

Chó trồng răng vàng

LUÂN ĐÔN (AFP).— «Sue» một con chó cái gốc Alsace, c nhiệm vụ canh gác cần cứ của không lực Anh Quốc tại Debden (Essex, vừa được mới đặc quyền hiếm có là được trồng một cái răng bằng vàng với mọi sự phí do quân đội chịu.

«Sue» đã bị gãy một răng trong khi đang tập luyện.

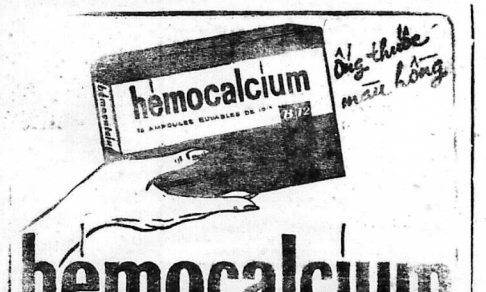

Ông thuốc máu hồng

hemocalcium B12

NGƯỜI LỚN — khi thân-thể suy yếu, kém ăn, thiếu máu, mệt-mỏi.
TRẺ EM — mau lớn, chóng biết đi, bổ xương, không bị sún răng
CÁC BÀ — khi cho con bú lúc dưỡng thai.

Uống hemocalcium B12
Công-thức bào-chế hemocalcium B12 hơn hẳn các loại thuốc khác nhờ có chất SORBITOL để giúp cho sự thấm nhuần sinh-tố B12 qua màng ruột mà không bị tiêu-hao.

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY.
KN 220-BYT-26-[illegible]